

Spoštovani!

Ob praznovanju 40. dneva šole me prevzema ponos in zadovoljstvo, saj je to priložnost, da se ozremo nazaj na prehojeno pot, polno dosežkov, spominov in nepozabnih trenutkov. V teh štirih desetletjih smo si skupaj zgradili trdne temelje znanja, spoštovanja in povezanosti v skupnost, kjer je temeljna vrednota spoštovanje in medsebojno sodelovanje.

Letošnji jubilej je še posebej poseben, saj se spogledujemo z močjo besed. »Česar polno je srce, usta rada govore,« je modrost naših prednikov s sporočilom, ki še posebej odmeva v naši šoli, kjer se vsak dan trudimo, da bi besede postale most do znanja, razumevanja in medsebojnega spoštovanja. Verjamemo, da so besede orodje za ustvarjanje pozitivnih sprememb in povezovanje med ljudmi. Zavedamo se, da s svojimi besedami in dejanji vzgajamo nove generacije otrok in naša srca so polna ljubezni do znanja, sočutja in spoštovanja.

In kaj bi lahko bolj simboliziralo moč besed kot otvoritev naše prenovljene telovadnice? Tu se prepletata moč fizičnega napredka in moč komunikacije, ki ju šola spodbuja in neguje pri vsakem posamezniku. Ob letošnjem dnevu šole se veselimo otvoritve prenovljene telovadnice, ki je že desetletja srce naše športne dejavnosti. Zgrajena leta 1973 je bila naša telovadnica priča številnim športnim dosežkom in nepozabnim kulturnim in družabnim trenutkom v življenju šole in kraja. Tokratna prenova, ob njeni 50. obletnici obstoja, je še en korak naprej v našem prizadevanju za zagotavljanje vrhunskih športnih pogojev za naše učence in širšo lokalno skupnost. Ob tej priložnosti se želim zahvaliti vsem, ki so prispevali k temu mejniku, še posebej našim učenkam in učencem, ki vsak dan prinašajo svežino in radovednost v naše učilnice, ter našim učiteljicam in učiteljem, ki s svojim predanim delom oblikujejo bodočo generacijo.

Dan šole je poseben dan, saj skupaj proslavljamo preteklo, sedanje in prihodnje dosežke naše šole, izražamo moč naših besed in odpiramo nova vrata v prihodnost. Naj bo naš 40. dan šole praznik besed, znanja, in telovadbe – praznik vsega, kar nas dela močne in edinstvene.

Ravnatelj OŠ Neznanih talcev Dravograd
Lovro Plimon, prof. zgodovine

ČESAR POLNO JE SRCE, USTA GOVORE

Bla, bla, bla,
usta govore,
če prazno je srce.

Kadar polno je srce
usta drugače govore.

Pozdrav, zahvala, prosim,
rad te imam,
to usta govore,
kadar polno je srce.

TIJA O., 1. B

Zato napolnimo srce
z ljubeznijo,
da vojn več ne bo,
saj le tako svet lepši bo.

Juš Kac, 4. a

POKLIČI ME

Če ti bo nekega dne šlo na jok, pokliči me!
Ne obljubim, da te bom spravila v smeh.
Vendar se lahko jočem skupaj s teboj.
Če boš nekega dne želela zbežati, poliči me!
Ne obljubim, da te bom prosila: USTAVI SE!
Vendar lahko bežim skupaj s teboj.

Nika Vaukman, 4. a

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti, ki slabo o tebi ne misli.

Prijatelj je tisti, ki nate večkrat pomisli.

Prijatelj je tisti, ki ob tebi stoji
in v slabih trenutkih te razveseli.

Le pravi prijatelj res dobro te pozna

In točno ve, kaj tvoja je velika želja.

Bodi prijazen in imel boš prijatelje prave,
odkrite, poštene in polne zabave.

Jaz svojega pravega prijatelja

Ne bi zamenjal za nič na svetu,

igrala, plesala in pela bova

najbolj na svetu.

LIA P., 1. B

Klemen Krajnc, 4. a

BESEDNE IGRE

Besede so zelo zanimive. So zelo različne, so boleče in neprijetne, lahko pa tudi razveseljujoče. In najboljše: z njimi se lahko igramo.

Ko je pot na morje predolga, se naša družina v avtomobilu igra. Navodila igre so enostavna: na list papirja napišeš prvo besedo, npr. jutri, ko, včeraj ... Paziš, da besede nihče ne vidi in list prepogneš tako, da napisano besedo prekriješ. List podaš naslednjemu, da dopiše svojo besedo, ki jo zopet skrije pod zavihek. List potuje med igralci toliko časa, dokler kdor izmed njih ne reče, da je zapisal zadnjo besedo. Nato list odvijete in preberete zapisane besede. Redko kdaj se zgodi, da je poved smiselna. Zato je igra smešna in zanimiva.

Anika Kogelnik, 5. razred, Trbonje

MOČ BESED

Ko se z družino odpravimo na obisk k babici, se vedno igramo igre z besedami. Nazadnje smo se igrali igro *Ime, priimek, mesto, država, žival, rastlina*.

Navodila so zelo preprosta. Nekdo v mislih govori abecedo, nekdo drug reče stop. Prvi na glas pove črko, pri kateri se je ustavil. Igralci na list papirja začnejo pisati stvari, ki se začnejo na to črko. Kdor prvi napiše vse besede, reče stop. Tako se pisanje konča za vse ostale igralce. Nato se pregledajo besede in dodelijo točke. Kdor na koncu zbere največ točk, je zmagovalec. To je moja najljubša igra besed.

Julija Gracej Grogli, 5. razred, Trbonje

NIK P., 1. A

Lepe besede nas osrečijo, grde pa užalijo. Ker beseda oprusti ni radirka, nič ne pomaga. Ampak, če govorimo lepe besede, bo svet veliko lepši. Svet brez grdih besed bi bil drugačen. Vsi bi bili bolj srečni, kot v pravljici. Igrače in telefoni niso pomembni, bolj so pomembni prijatelji, ki ti bodo vedno stali ob strani in te razvedrili. Do konca te bodo imeli radi.

Vita Sekolovnik, 2.a

Besede so skoraj vse lepe. To je svet pravljic. Svet brez grdih besed bi bil veliko lepši. Pravi prijatelji te nikoli ne kregajo. Spoprijateljimo se in svet bo lepši.

Zala Švajger, 2.a

Prijatelji, prijatelji,
večji in manjši,
prijatelji, prijatelji.
Boljši smo,
ko lepe besede uporabljamo.

Če grdih besed ne bi bilo,
bi lepše bilo.
Prijatelji, prijatelji,
radi se imamo.

Merjem Sarajkić, 2. a

Toplo je sonce,
topla je jopica,
topla in prijazna je beseda.
A bolj topla je deklica,
ki me s srcem pogleda.

Andraž Pečoler, 2. a

SOFI, 1. B

TAJ, 1. B

Pred davnimi časi je bila šola. V učilnici je bilo sedemnajst otrok. Veliko so se učili. Zadnjo šolsko uro so šli na igrišče. V razredu sta bili dve prijateljici po imenu Luna in Magdalena. Bili sta najboljši prijateljici. Ko so šli na igrišče, sta se skregali. Magdalena je Luno zopet želela za prijateljico, a je vedno tekla stran od nje. Na koncu so Luno vsi lovili in Magdalena je zgubila upanje. Nato je bilo obema žal in sta se zjokali. Zopet sta postali najboljši prijateljici.

Magdalena Otto, 2. a

Beseda črnogleda,
beseda je vseveda,
včasih črno nas gleda,
vedno nas naj lepo,
da nam lepo bo.

Veliko nam za dušo daje,
lepe besede so najlepše,
grde besede naj ne obstajajo,
vsi imamo radi lepe besede,
ker grdih ne moremo pozabiti.

Alejna Osmanović, 2. a

JAKA S., 1. A

ČESAR POLNO JE SRCE, USTA RADA GOVORE!

Beseda HVALA ima veliko prijateljev. Lepe besede so: hvala, dobro jutro, oprosti, na zdravje, dober tek, dobro jutro, opravičujem se ... Tudi sama rada uporabljam lepe besede. Besede ti dajo veliko moč. Grde besede se v srčku ne morejo »zradirati«.

Katarina Ignjatović, 2. c

Nekoč pred davnimi časi je živela beseda, ki ji je bilo ime HVALA. Beseda hvala je bila zelo prijazna. Ko je prišla beseda OPROSTI, je potisnila besedo HVALA. Besedi HVALA in OPROSTI sta se objeli. Postali sta najboljši prijateljici. Še danes ju vsi ljudje največkrat uporabljajo skupaj.

Oskar Bilić Vivod, 2. c

Ko nekdo izgovori grdo besedo, se počutim žalostno. Takrat me boli srce. To pomeni, da je grda beseda v mojem srčku pustila sled. Tudi mi smo v učilnici vrgli kamen na tla in je pustil sled. Preden rečeš grdo besedo, razmisli, da ne boš koga užalil.

Živa Plaznik, 2. c

Nekoč je živela beseda OPROSTI. Vse nesramne besede so jo potiskale. Prišla sta policista in videla, kako jo potiskajo. Policista sta nesramne besede peljala v zapor. V zaporu so se odločile, da bodo postale prijazne. Tako je dobila beseda OPROSTI veliko prijateljev.

Ožbi Markovič, 2. c

ALEKS Š., 1. B

EVA L., 1. B

Besede imajo zelo velik pomen. Če kamen pade, pusti sled. Če moja prijateljica reče grdo besedo »grda si«, to v mojem srčku pusti sled. Beseda OPROSTI ni radirka. To pomeni, da ni dovolj, da samo rečeš nekomu oprosti. Vsakič moraš pomisliti, preden poveš kakšno grdo besedo. Iz črk lahko dobiš veliko besed. Prijaznih besed je zelo veliko: hvala, prosim, dober tek, zdravo, dobro jutro, na svidenje ...

Katarina Kocjan, 2. c

Besede imajo zelo veliko moč. Velikokrat me grde besede zelo užalijo. In takrat se zelo slabo počutim. Zelo me boli srce. To rešimo tako, da se pogovorimo o grdih besedah. Vsaka grda beseda pusti sled v srčku. Če rečeš oprosti, ni dovolj. Vsakič moraš pomisliti, preden poveš kakšno grdo besedo.

Lara Tomažič, 2. c

Besede imajo zelo veliko moč. Tako kot kamen pustijo sled. Če uporabljaš lepe besede, imaš dobro srce. Lepe besede so: hvala, oprosti, dober dan ... Od kod pa se vzamejo lepe besede? Iz srca! Kdor govori grde besede, ima nesramno srce. Besede imajo zelo velik pomen. Besede so sestavljene iz črk. Besed je na svetu milijon.

Neža Krajnc, 2. c

SARAJA, 1. A

Besede imajo veliko moč. Če ti kdo reče grdo besedo, mu je ti ne smeš reči nazaj. Včasih so besede neprijazne. Takrat te boli srček. Besed je milijon, a beseda oprosti je samo ena. Beseda oprosti ni radirka. Če imaš dobro srce, imaš lepo življenje.

Nina Krotmajer, 2. c

TIJANA L., 1. A

Nekega dne je živela beseda oprosti. Vsi so se norčevali iz nje. Najbolj nesramna je bila beseda »Luzer«. Beseda Oprosti je bila žalostna. Do nje je prišla beseda Žal mi je in postali sta prijateljici.

Črt Urh, 2. c

NAJ V., 1. B

V šoli se veliko pogovarjamo o prijaznih besedah in o grdih besedah.

Prijazne besede so: hvala, nasvidenje, lepo dišiš, ali ti pomagam ...

Grde besede so: nesramnica, grda si, nesramna si ...

Inja Kretič, 2. c

BINE Č., 1. B

NIK F., 1. B

V mojem srčku se lepe besede kar lesketajo. Lepe besede ti lahko pomagajo. Prijazne besede so sestavljene iz prijaznih črk. Besede ti dajo krila. Jaz vem, da sem prijazna, ker imam prijazno srce. Zato imam veliko prijateljev.

Mari Preglav, 2. c

Lepe besede ti lahko pomagajo. Besede so sestavljene iz črk. V srčku imaš lepe besede, ki imajo moč.

Anuela Imeri, 2. c

Nekoč je živila beseda HVALA. Vse druge besede so se ji smejale. Naslednji dan so ji grde besede nastavile past. Beseda HVALA je padla v past in si zlomila nogo. Ko so lepe besede slišale jok, so pohitele do nje in ji pomagale ven iz pasti. Peljale so jo v bolnišnico. Postale so najboljše prijateljice. Grde besede pa so jokale v temnem kotu.

Ela Vaukman, 2. c

MAŠA V., 1. A

Besede imajo veliko moč. Besede so sestavljene iz črk. Besede lahko tudi užalijo. Če nekomu rečeš grdo besedo, ta beseda pusti sled. Beseda oprosti ni radirka. Kako bi se pa ti počutil ob teh grdih besedah? Dam ti nasvet: uporabljal besede: hvala, prosim, nasvidenje in bodi prijazen.

Lian Ajtnik, 2. c

MAŠA S., 1. A

SIMON L., 1. A

Grde besede so: grda si, važička, nesramna si ...
Lepe besede so: hvala, dobro jutro, lepa si ...
Besede imajo veliko moč. Dobro in nesramno srce ni isto. Kletvice so grde besede.

Selena Božić, 2. c

BESEDE, BESEDE ... V KVADRATU SO SKRITE SPODNJE BESEDE. IŠČI JIH NAVPIČNO, VODORAVNO, BRANE TUDI NAZAJ.

Ž	T	V	E	S	E	L	J	E	Ž	A	V	L	Z
U	V	E	J	M	Z	A	B	C	V	L	T	G	H
L	M	J	K	E	Ž	T	O	D	E	R	U	V	L
V	U	N	U	H	V	K	Č	O	M	O	P	B	T
O	G	A	A	Ž	H	G	K	O	Z	V	R	K	K
K	L	P	U	G	M	T	A	K	Ž	I	I	L	U
T	A	U	U	O	O	B	D	A	I	V	J	T	E
T	A	A	V	Z	D	R	U	Ž	I	N	A	Z	J
Z	L	Z	O	H	Ž	G	L	K	Ž	G	T	K	N
Ž	H	V	U	Z	G	T	D	Ž	L	K	E	H	E
G	G	A	B	H	M	H	A	L	H	I	L	A	Č
G	K	G	R	P	A	Z	R	G	A	J	J	B	E
H	E	E	A	O	M	V	I	F	V	L	Z	C	N
I	Č	D	T	N	A	L	L	E	A	K	V	Z	E
L	N	Č	F	M	R	U	O	D	B	L	T	U	S
T	O	C	G	L	L	T	Ž	L	A	M	Š	L	E
K	S	D	H	L	J	U	B	E	Z	E	N	S	R
U	V	A	I	K	S	Š	A	B	L	Č	P	R	P
O	L	Ž	J	S	E	S	T	R	A	N	O	L	H

SKRITE BESEDE:

SESTRA, VESELJE, SMEH, OČKA, DRUŽINA, PRESENEČENJE, MAMA, DOM, DARILO, DRUŽINA, SONČEK, LJUBEZEN, ZABAVA, POMOČ, BRAT, PRIJATELJ

Taja Epšek, 5. razred PŠ ČRNEČE

ZAUPANJE

Že kar nekaj časa hodim na gasilske vaje. Ker smo si vse v naši ekipi želele uspeha na tekmovanju, smo se z našo mentorico Dominiko zmenile, da bomo imele vaje v petek.

S prijateljico Vito sva eno uro pred vajami odšli na igrišče. Čez nekaj minut so prišli še Tian, Lana in Mija. Prinesli so žogi za odbojko in košarko. Vsi trije so se pripeljali s skiroji. Malo smo se družili, kmalu pa je prišel fant, ki je bil eno ali dve leti starejši od nas. Začel je igrati košarko. Tian ga je vprašal, če se lahko pomerita v igranju košarke. Ker mu ni šlo najbolje, sva mu z Mijo priskočili na pomoč. Zmagali smo tri proti nič. Nato je še tisti fant malo sam igral, nato pa je odšel. Lana nam je prinesla bonbone, ki smo jih pojedli skupaj. Ker pa smo imeli še veliko časa, smo odšli na polje. Tam so bili drogovi. Začeli smo plezati po njih in se pogovarjati. Čez nekaj časa me je Lana poklicala stran od ostalih. Zaupala mi je svojo največjo skrivnost. Obljubila sem ji, da je ne bom nikoli izdala, tudi če se skregava. Čeprav nisva najboljši prijateljici, te skrivnosti nikomur nisem izdala. Ravno nasprotno. Pomagala sem ji jo uresničiti.

Vedno pride prav, če lahko prijateljem zaupaš svoje skrivnosti. V tem se skriva moč besede – zaupanje.

Hana Vaukan, 5. razred PŠ Črneče

MOČ BESED

Lepe besede so lepa in hvala,

radost je življenje

in ljubezen je moč.

Radi te imamo

in ne boj se samote.

Gremo pogumno

čez gore in hribe.

Mojca Nabernik, 3. razred OŠ Trbonje

VITA. 1. B

BESEDE

Vesele besede
pridejo vsak dan prav.
Grda beseda nikomur ne sede,
kot da lepih nihče ne bi znal.

Včasih si jezen,
kdaj pa vesel.
Včasih si nemiren,
kdaj bi vse rad imel.

Družina te vedno spodbuja
tako kot pravi prijatelj.
Ker je družina kot nuja,
pravi prijatelj ni kar en pisatelj.

Vita Plimon, 4. razred POŠ Črneče

LORI ARIA Š., 1. B

ENA Č., 1. B

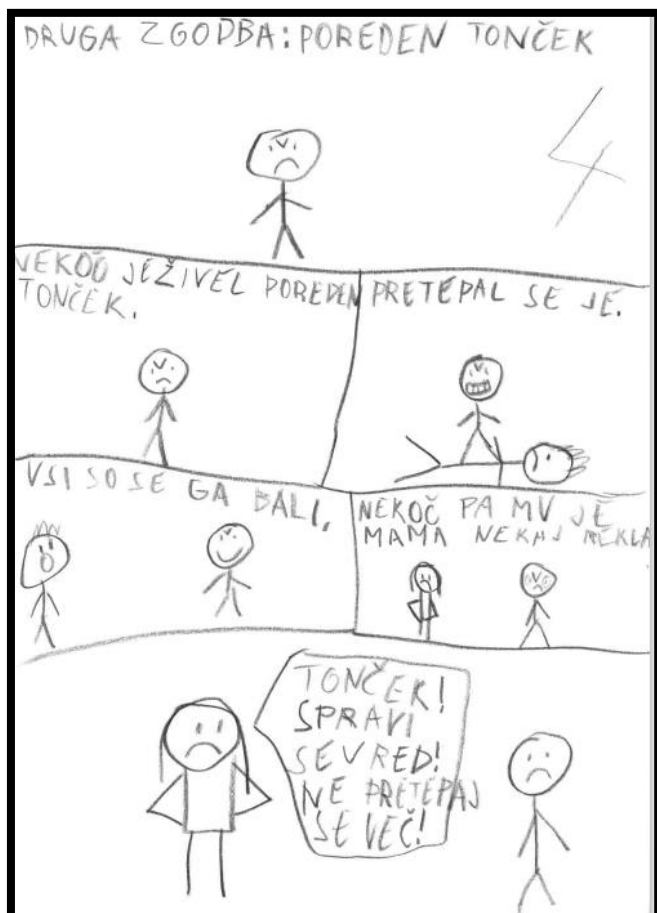

KARLO P., 1. B

MOČ BESED

Nekega dne sem spoznala kdo je moja najboljša prijateljica. Moja najboljša prijateljica je Tjaša, ker me nikoli ne žali ali mi reče kaj zlobnega. Tjaša me vsako jutro razveseli.

Žana Rudolf, 3. razred POŠ Trbonje

MOČNE BESEDE

Hvaležen, prosim, dober, hvala, lepa, vreden, iskren, rad, ljubezen, oprosti, vesel, prijatelj, adijo, zdravo, rože, pomagala.

Hana Mori, 2. razred, POŠ Trbonje

TEVŽ S., 1. A

ALDIN M., 1. A

MOČ BESED

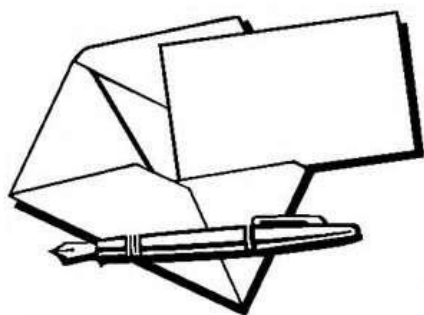
Najbolj me prizadene, če me kdo žali.
Najbolj me užalosti, ko me prijatelj izziva.
Razveseli me, ko mi prijatelj pove kaj lepega.

Leon Grešovnik, 3. razred OŠ Trbonje

5. A

PISMO ZANAMCEM

Dragi svet!

Ime mi je Ema Barbič, stanujem v bloku. Tukaj je dovolj hrane, oblačil in drugih stvari, ki so pomembne za življenje.

Zavedam se, da drugje po svetu ni tako kot pri nas. Otroci živijo na cestah, ženske nimajo pravic, ljudje stradajo ... Jaz se tukaj počutim super. Najlepše mi je

doma. Pri nas ni vojn, vendar imamo vsi na tem planetu enak problem, onesnaževanje. Strah me je, da se narava ne bo postavila nazaj na noge. Zdaj, ko sem stara 11 let, vidim, da je z Zemljo nekaj narobe. Ne vem kaj, ampak ta težava bo vedno večja, če vsi nečesa ne ukrenemo. Zime so pretople in drevesa obrodijo dvakrat na leto. Še ledeniki se prehitro talijo. Zavedam se, da so za to krivi naši predniki. Včasih se niso zavedali pomembnosti recikliranja. Vse smeti so pristale v naravi. Tudi izum plastike nas bo pogubil. Upam, da boste to popravili in da bo uporaba plastike ter papirja upadla. Imam idejo za načrt avta, ki ne onesnažuje okolja. Deluje na zeleno energijo. Avto bi se premikal s pomočjo magneta in teže. Lahko bi izumili raketne čevlje, lebdeče rolerje in rolke. Potovali pa bi lahko po ogromnih poštnih cevah. Vas pa opozarjam, da za nič na svetu ne izumite časovnega stroja. Če pa ste ga že, ga ne uporabljajte, saj kolikor jaz vem, lahko majhna sprememba v preteklosti marsikaj spremeni. Pa četudi se vam to zdi privlačeno za lase, se ne igrčkajte s časom, ker lahko uničite svet ali pa se ubijete.

Z upanjem v srcu

vaša Ema

Ema Barbič, 5.a

ALEKS L., 1. B

MOJE PISMO ZANAMCEM

Živijo, svet!

Živim v kraju, kjer je vsega dovolj, a me je strah, kakšno bo življenje čez 50 let.

Zdaj je svet onesnažen, ker ljudje ne mečejo odpadkov v koš, ampak v naravo in celo v morje. Če bo šlo tako naprej, bodo vse ribe v morju poginile in drevesa bodo izumrla. Če pa bodo izumrla drevesa in travniki, bomo izumrli tudi ljudje, ker nam drevesa dajejo življenje. Jaz upam, da bo svet v prihodnosti lepši in brez tovarn, da bodo ljudje lahko živeli v miru.

Želim si, da ne bo nihče brez doma, da bodo vsi imeli dovolj hrane in vode ter službo, da bo svet brez vojn. Jaz sicer živim dobro, vendar se mi zdi, da je okoli nas preveč avtomobilov ter da ljudje postajajo roboti. Ne želim si, da bi naprave delale namesto nas in da bi tovarne prevzele naš planet. Želim si, da bo svet čim bolj čist. Strah me je tudi, da bo naš jezik propadel.

Adijo, svet!

Kristina Berdnik, 5.a

KAJA, 1. A

BESEDE BOLJO

TIJA P., 1. B

Besede niso samo besede, ampak lahko tudi zelo bolijo.

Če rečeš nekomu grdo besedo, ga to lahko prizadene v srce. Bolje je, da stopita skupaj in sta dobra prijatelja. Tudi to ni lepo, da se več fantov spravi na enega. Lepo bi bilo, da bi bili vsi prijatelji in bi si pomagali. Če je neka oseba drugačna od tebe, še ne pomeni, da ne moreš biti prijazen do nje. Vsakega moraš spoštovati takšnega, kakršen je. Ne stori drugemu, kar ne želiš, da drugi storijo tebi. Na njegovem mestu bi bil tudi sam užaljen.

Pomembno je, da smo spoštljivi drug do drugega, četudi je nekdo drugačne vere, narodnosti ali spola. Če nekoga užalimo in se potem opravičimo, mu to ostane v spominu. Zato bodimo vsi prijatelji in spoštujemo drug drugega.

Alen Razpotnik, 5.a

GRDE BESEDE BOLJO

Vsi ljudje izgledamo drugače. Nobeden ni enak. Eni so veliki, drugi majhni, eni vitki, drugi debeli in iz tega se ne smemo norčevati. Posmehovanje je zelo grda stvar. Včasih besede bolj bolijo od udarcev. Tudi moji vrstniki se precej norčujejo iz drugih.

Imam sošolko, ki je tudi moja prijateljica. Ko se s kom skrega, se iz nje grdo norčujejo. Zaradi tega velikokrat joče. Priznam, da sem se tudi jaz, če mi je kdo govoril grde besede, posmehovala iz drugih. Zdaj, ko sem starejša, pa spoštujem, to bi morala že prej, ljudi, ki so drugačni od nas. Poznam pa tudi ljudi, ki se vedno norčujejo iz drugih in jih tako prizadenejo. Naslov »Grde besede bolijo« pomeni, da če ti komu rečeš kakšno kletvico ali ga užališ, mu bo to lahko ostalo v srcu za celo življenje in mu bo v družbi nerodno zaradi tega.

To, da sem se posmehovala svoji prijateljici, resno obžalujem in sem vesela, ker mi je oprostila.

Kaja Škerjanc, 5.a

TINA Š., 1. B

VSAKA BESEDA IMA SVOJO MOČ

DAVUD H., 1. B

Ko nekoga užališ, moraš pomisliti, kako bi se ti počutil ob tem, da te nekdo žali. Na žalost sem sama to doživela. Norčevali so se iz mene in niso prej pomislili, kako bi se počutili, če bi se to zgodilo njim. Jaz sem se ob norčevanju počutila žalostno, jezno in prizadeto. Jezna sem bila, ker to ni bilo prvič, da so imeli o meni predsodke. Sprva sem mislila, da smo prijatelji, a ko so se začeli norčevati iz mene, sem rekla, da nismo. Na srečo smo to rešili in se drug drugemu opravičili. Upam, da se kaj takega ne bo več ponovilo.

Pomisliti moraš, preden kaj rečeš! Prav je, da smo prijatelji brez norčevanja, fizičnega nasilja in grdega govorjenja. Nihče si tega ne zasluži.

Marisa Mori, 5.a

MOČ BESED

Besede so lahko bolj boleče kot udarci. Jaz se večinoma, če mi kdo reče kaj grdega, ne razjezim, razen zelo redko. Vem pa, da večino ljudi takrat boli v srcu. Opravičilo ne bo rešilo ničesar. Ni lepo, če se starejši spravljajo na mlajše. Vem, da se ljudem bolj vneme srce, če rečemo kakšno lepo besedo, kot pa če govorimo neprijazne besede. Želim si, da nihče ne bi govoril grdih besed in žalil drugega, z mano na čelu.

Bine Veršovnik, 5.a

MATIC, 1.B

1. IN 2. RAZRED POŠ LIBELIČE

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Vsak dan, ko pridem iz šole, počakam pri babici. Velikokrat me prička vonj po palačinkah. Ker imam palačinke zelo rad, se tega vonja vedno razveselim. Babica me vedno prijazno pozdravi in vpraša, kako je bilo v šoli. Včasih nisem dobre volje, zato se mi sploh ne ljubi odgovoriti, kadar pa sem dobre volje, ji z veseljem vse povem. Ko mi ponudi palačinke z nutello, mi polepša še tako slab dan. Ob palačinkah se vedno kaj pogovarjava. Ti trenutki z babico ob palačinkah so mi zelo všeč. Ko napoči čas, da grem domov, se ji vedno zahvalim za dobre palačinke in dober pogovor. Moje besede so: »Hvala babi, dobro je bilo, rad te imam.«

Tin Skarlovnik, 4. a

PRIJAZEN GOVOR Z BABI

Ko sem prišel iz šole, sem se oglasil pri babi. Zaželel sem si pogovora z njo. Začela sva se pogovarjati.

Tilen: Zdravo babi.

Babi: Zdravo Tilen.

Tilen: Kako si preživela dopoldan?

Babi: Kar dobro.

Tilen: Ali sta imela z dedijem koga na obisku?

Babi: Ja, prišel je sosed.

Tilen: No, super. Babi, kaj si dobrega skuhala za kosilo?

Babi: Ooooo, danes je pa tvoje kosilo in to juha z rezanci, pire krompir, meso in solata.

Tilen: Njam, njam ... Hvala babi, ti si tako prijazna. Potem gremo pa kar za mizo.

Tako sva zaključila najin prijeten pogovor in uživala ob okusni hrani.

Tilen Šumnik, 4. a

ANA P. V., 1. B

Ko se pogovarjam z mojo babico, mi je zelo toplo pri srcu. Moja babica pozna veliko smešnih in žalostnih zgodb. Všeč mi je, ko nama lepe besede letijo iz ust. Ko sva skupaj, mi je res lepo in toplo pri srcu. Rada jo imam.

Lejla Vaukman, 4. a

ČESAR POLNO JE SRCE, USTA GOVORE

Misli pozitivno in dogajale se ti bodo pozitivne stvari. Sreča se najprej razsije v očeh, ker v njih najlepše sije njen smeh.

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Živela sta mama Mojca in hčerka Saša. Mama Mojca je vedno kričala in bila jezna na Sašo. Saša je ni ubogala ničesar, zato se je vedno bolj jezila na Sašo. Bolj se je jezila, manj je hčerka poslušala. Ko je mama Mojca že obupala nad hčerko, se je vsa nemočna zaupala svoji prijateljici, da hčerka nič ne uboga in ničesar ne naredi. Ta ji je svetovala, da mora z lepo besedo povedati hčerki Saši, kaj mora narediti in ubogati. Mama Mojca je res upoštevala prijateljčin nasvet. Ko je prišla domov, je z lepo besedo rekla hčerki, naj pospravi sobo, namesto da je kričala na njo, da je ni pospravila. Hčerka je res šla pospraviti sobo in je mama Mojca res videla, da ta nasvet deluje. Zelo je bila hvaležna prijateljici za nasvet. Odnos med mamo in hčerko je bil zdaj zelo dober. Nauk te zgodbe je: lepa beseda lepo mesto najde.

Luka Kobolt, 4. a

AMILA V., 1. A

Moje srce je polno hvaležnosti. Hvaležen sem za svoja starša, za sestrnico, za dom in za prijatelje. Vsi moji bližnji mi vedno pomagajo, me spodbujajo in si vzamejo čas zame.

Moje srce je tudi polno ljubezni in prijateljstva. Rad imam svojo družino in prijatelje. Brez njih si življenja ne znam predstavljati.

Srce je tudi polno upanja in pričakovanj, da bom z dobrim učnim uspehom lahko v življenju dosegel vse cilje, ki si jih bom zastavil.

Lionel Čeru, 4. a

PESEM O BESEDAH

To, kar usta govore, polno je srce,
vse cveti in govori, kakor srce ti poželi.
Mislijo, da to ni res, a ko se uresniči,
cel svet začne cveteti.

Komaj čakajo, ker mislijo,
da se lahko vsak dan uresničijo,
samo če lepe besede govore,
vse, kar si zaželiš, uresniči se.

Včasih vsi žalostni so
in mislijo: le kaj storili so.

A nekdo domisli se,
da vsem lepe besede govore,
mogoče uresničijo se vse.

Ajda Šlebnik, 4. a

LAN P., 1. A

Lepa beseda je to, kar se najde v srcu. S starši se veliko pogovarjam in mamu vprašam, zakaj se reče: »Lepa beseda lepo mesto najde?«

Reče mi: »Če se pogovarjaš s starši in jih vprašaš: Mama, kupi mi tisto igračo in tisto takoj, ti starši rečejo NE, zaradi takega obnašanja do naju zagotovo ne. Če pa ti mami in očku rečeš: Mami, ali mi kupiš to igračo v reklami pa to tudi prosiš, ti bodo starši mogoče rekli ja. Zato bodi vedno prijazen do staršev in jim kdaj reci: LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE!«

Mija Mori Hribar, 4. a

LEPE BESEDE

Lepih besed je veliko, taki sta prosim in hvala. Uporabljamo jih takrat, ko je potrebno, recimo takrat, ko ti kdo kaj da in rečeš hvala, on pa tebi prosim. Jaz sem se enkrat pogovarjala z mamo o preteklih spominih, pogovor je bil zelo zanimiv. Na sprehodih se tudi veliko pogovarjava.

Eva Sekuti, 4. a

ČESAR POLNO JE SRCE, USTA GOVORE

Naj vam povem zgodbico ...

LIA K. P., 1. A

Za nalogo smo dobili, naj napišemo zgodbo na temo: Česar polno je srce, usta govore. Joj, kako težka naloga! Sama vem, če naredim dobro delo, osrečim sebe in tudi druge. Spomnim se, kako smo v prazničnem času osrečili stanovalce v Domu starostnikov v Črnečah. Pekli smo piškote in orehove rogljičke. Čas je hitro minil, saj smo se imeli s starostniki zelo lepo. To je bil res dober občutek, saj smo polepšali dan starostnikom in nam vsem je bilo lepo. Na koncu smo se fotografirali, to je bil res zanimiv dan.

Zarja Žvikart, 4. a

POGOVOR Z BABICO

Nekega dne sva z babico sedeli za mizo, na kateri sta bili dve skodelici s čajem. Pogovarjali sva se o mojih ocenah. Povedala mi je, da so ji moje ocene zelo všeč. Svetovala mi je, naj se še naprej tako trudim v šoli. Rekla je tudi, da če bi ona bila na mestu učiteljice, bi bilo vse zaključeno z oceno 5. Rekla je, da me bo naslednjič spet peljala zraven na morje. In si bom lahko kupila, kar bom želela. Na morju gremo včasih na plažo večkrat na dan. Zato že zjutraj skuhamo kosilo. Potem pa se čez par dni spet vrnemo nazaj v Slovenijo. Babica in dedek me najprej peljeta domov k staršem. Včasih pa pri nas popijeta še kavo in prijetno poklepetamo, preden se poslovimo.

Alja Razgoršek, 4. a

Jaz in moj brat govoriva lepe besede. Tega sta naju naučila mama in ata. Tudi s svojimi prijatelji se lepo pogovarjam. Lepe besede so prijazne in ti pomagajo.

Leja Kupljen, 2. b

V mojem srcu ni prostora za grde besede. Doma se pogovarjamo z lepimi besedami. Lepih besed me uči mama in ata. Previdno in skrbno izbiram besede. Kar rečeš, ne moreš popraviti. Besede lahko pobožajo ali boksnejo.

Matevž Mumel, 2. b

Doma me starši učijo lepih besed. V šoli mi učiteljica pomaga do lepih besed. Če mi kdo reče grdo besedo, mi srček razbija. Če mi kdo reče lepo besedo, sem vesel.

Tjaž Krajnc, 2. b

Lepih besed me uči starša. V šoli nas uči učiteljica. Rada imam svoje prijatelje in učiteljico. Z njimi se lepo pogovarjam. Če mi kdo reče grdo besedo, sem užaljena. Če mi kdo reče lepo besedo, sem vesela.

Kiara Malus, 2.b

Moja družina me uči lepih besed. Besedo HVALA velikokrat uporabim. »Hvala za dobro kosilo, mami in hvala za najino potovanje s kombijem, ati.« V mojem srčku ni prostora za grde besede. Prostor imajo samo lepe besede.

Ana Kiš, 2. b

V šoli in doma se lepo pogovarjam. S sošolci in prijatelji govorim lepo. S starejšimi se ne pogovarjam zlobno. Moja usta ne morejo govoriti grdih besed. Sama se odločim, kaj povem in zato tudi odgovarjam. Če slišim, da kdo grdo govori, ga opozorim.

Evelin Razgoršek, 2. b

Vedno se pogovarjam z lepimi besedami. Tako so me naučili starši. V mojem srcu ni prostora za grde besede. Ko se lepo pogovarjam, se moje srce smeji.

Jakob Črešnik, 2. b

V šoli se vedno vedem lepo in govorim lepe besede. Te me uči mama in ata. Besede lahko bolijo. Besede božajo in udarijo.

Julija Klančnik, 2. b

V mojem srcu ni prostora za grde besede. Starša me uči lepih besed, v šoli pa učiteljica. Če kaj grdega rečem, mi je težko. Vedno lepo pozdravim.

Zala Polaner, 2.b

Lepih besed nas uči učiteljica ali oče ali mama. Vsi se znamo lepo pogovarjati. Lepe besede so lepe. Ko prideš v šolo, pozdraviš učiteljico. Ko reče moj ati grdo besedo, ga jaz opozorim.

Filip Mravljak, 2. b

Doma se ne pogovarjamo z grdimi besedami. Sestra, ata in mama me učijo lepih besed. V šoli uporabljamo lepe besede. Učiteljica nas uči lepih besed.

Leon Vaukman, 2. b

Mami in oči me učita lepih besed. Doma in v šoli se pogovarjamo lepo. V mojem srcu je veliko prostora za lepe besede. Lepe besede mi pašejo. Grde besede me užalostijo.

Maša Stopar, 2. b

Mamica in očka me naučita lepih besed. Doma in v šoli se lepo pogovarjamo. Tudi moja učiteljica govori lepe besede.

Minel Topalović, 2. b

Z lepimi besedami drugim pomagamo. Tudi z ljudmi, ki jih ne poznamo, se lepo pogovarjamo. Če mi kdo reče grdo besedo, se počutim slabo. Učiteljico spoštujemo. Z njo se pogovarjamo z lepimi besedami. To velja tudi za naše starše.

Blaž Razgoršek, 2. b

Ko mi kdo reče lepo besedo, se spet počutim veselo. Rada imam mamo, atija, sestro. Ustrašim se, če mi kdo reče grdo besedo. Doma se pogovarjamo z lepimi besedami. Učiteljica me uči lepih besed.

Ina Kramljak, 2. b

V mojem srcu je prostor za lepe besede. Mama in ata me učita lepih besed. Ko si velik, te jih uči tudi učiteljica. To je zelo odgovorno. Ene besede bolijo, ene božajo.

Aria Melanšek, 2. b

Doma se pogovarjamo z lepimi besedami. Te me učijo starši. Ko mi kdo kaj lepega pove, sem vesela. Počutim se dobro.

Sayra Osmić, 2. b

Pogovarjamo se lepo. V šoli ni prostora za grde besede. Tudi z ljudmi, ki jih ne poznamo, se pogovarjamo lepo. Starša sta prva, ki me učita lepih besed. Sta moja vzornika. Lepe besede vedno božajo, grde pa zelo bolijo. Lepe besede uporabljamo vsak dan.

Mia Erjavc, 2. b

Moč besed pomeni, da imajo tudi besede moč. Na primer: prosim, hvala, ni za kaj. So tudi grde: daj mi, kričanje in tako naprej.

Ajda Hribernik, 4. b

Pomeni mi, da če se pogovarjaš z lepimi besedami, imaš veliko prijateljev. In se ne zameriš drugim.

Alex Erjavc, 4. b

Moč besed pomeni, da lahko besede imajo svojo moč in oblikujejo našo realnost.

Anej Šajher Čeru, 4. b

To mi pomeni, da imajo besede moč. Kot na primer srečo, žalost ter jezo. Pa še, da se z besedami sporazumevamo.

Kaja Konečnik, 4. b

Besedna zveza »moč besed« mi pomeni, kako lahko besede vplivajo na mene. Če mi kdo reče kakšno lepo besedo, sem srečen, če pa mi kdo reče kaj žaljivega, sem užaljen.

Klemen Poberžnik, 4. b

EVITA K., 1. A

Ene besede so prijazne, ene pa grde in grdih besed se ne govori. Damo mnenje pri risanju ali ustvarjanju in lahko kaj dodaš ali ne dodaš.

Lana Voglič Pungartnik, 4. b

Moč besed je v tem, da z besedami lahko naredimo pogovor. S pogovorom se sporazumevamo.

Lara Likavec, 4. b

Pazimo, kaj govorimo. Z grdimi besedami lahko marsikoga užalimo in prizadenemo. Vedno razmislimo, kaj bomo rekli. Z lepimi besedami lahko marsikoga osrečimo.

Laura Štraser Repnik, 4. b

Poznamo grde in lepe besede. Ko slišimo grde besede, smo zelo užaljeni. Ko slišimo lepe besede, smo zelo zelo veseli, zato rajši govorite lepe besede.

Lili Roger, 4. b

Moč besed pomeni, da lahko kdaj koga spraviš v veselje ali žalost. Ali pa če si najdeš prijatelja na morju, ko se pogovarjata, in postaneta prijatelja.

Maj Kadiš, 4. b

Moč besede mi pomeni, da kadar rečem komu kaj lepega, je dobre volje. Moč besed je tudi žalostna, kadar z njimi koga prizadenemo.

Mia Brezovnik, 4. b

Moč besed mi pomeni, da če se nekaj dogovorimo, to izpolnimo in to velja.

Naja Uršnik, 4. b

Pomeni mi, da ima vsaka beseda svojo težo. Da če komu rečeš kaj slabega, ima tista beseda moč, da nekoga užali. Po drugi strani pa če rečeš lepo besedo, lahko nekoga zelo razveseliš.

Neja Altenbaher, 4. b

Besedna zveza »moč besed« mi pomeni, da ima vsaka beseda svojo moč. To pomeni, da včasih koga razveselimo s svojimi besedami, včasih pa razjezimo.

Neža Breznik, 4. b

Moč besede pomeni, da lahko z napačno besedo prizadeneš osebo. Moč besede ima učiteljica, ki razlaga učno snov.

Pia Črešnik, 4. b

Če mi kdo kaj lepega reče, dobim več energije za delo. Če mi kdo kaj grdega reče, ne bom vesel.

Tian Šegovc, 4. b

Meni moč besed pomeni to, da imajo besede nek pomen. Z njimi lahko koga razveseliš ali užališ.

Zofija Grudnik, 4. b

Pove mi, da je v knjigah na listih veliko besed, vsepovsod so besede. Tako si jaz predstavljam moč besed.

Žan Čurč, 4. b

LAN V., 1. A

LIA U., 1. A

Če bi se ljudje zavedali moči
besed, bi razmišljali in govorili
premišljeno.
Morda bi življenje dobilo smisel in
ga ne bi v celoti zamudili.

Gal Barbič, 5. b

Besede lahko bolijo, v nas živijo.
Lahko so prijazne, lahko zelo važne.
Lahko so smešne ali pa grešne.
Vedno pazi, kaj govoriš,
ker z besedami lahko tudi škodo narediš.

Luka Franc, 5. b

Besede so čarobne kot zvezde na nebu.
S svojo močjo nas dvignejo visoko v nebo.
Spreminjajo svet kot čarobni ključ
in v srcih puščajo neizbežen pečat,
neizmerno močan duh.

Hana Kadrić, 5. b

LUKAS Š., 1. A

Moč besed nosi ta svet,
prijazni smo ljudje,
usta rada govore.

Radovedni in pogumni smo,
otroci se radi smejemo.

Na igrišču se zberemo vsi,
Klepetamo, kot da drugega ni.

Včasih se nam svet podre,
ampak s prijatelji nam že uspe.

Da bi se ljudje bolje počutili,
več besed bi uporabili.

MOČ BESED RES MOČNA JE,
SAJ RAZLIJE SE MED VSE.

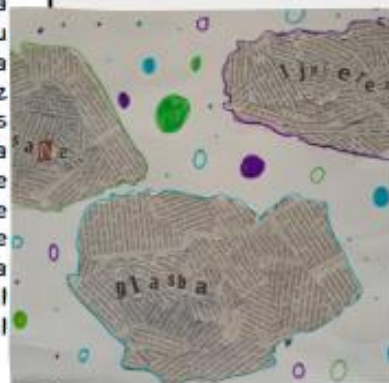
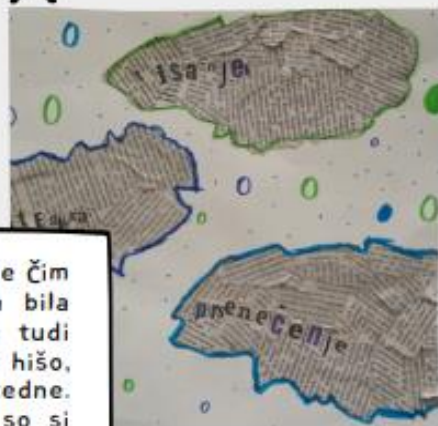
Naja Štalekar in Šejla Prinčič, 5.b

MOČ BESED V 3. A

DEDKOVO DARILO

Nekoč je živel dedek, ki je imel tri vnuke. Želel si je, da bi še čim bolj dolgo živel. Dva vnuka sta bila dvojčka, stara sta bila dvajset let, najmlajši pa je bil star petnajst let. Bil je tudi najbolj pameten. Dedek ga je vprašal, če bo on poskrbel za hišo, ko sam ne bo več mogel. Najmlajši je razmišljal kar štiri tedne. Odločil se je, da bo skrbel za dedkovo hišo. Vsi bratje so si prijazno pomagali med seboj. Zgodilo pa se je, da se je najmlajši vnuk zaljubil, sta si sezidala novo lepšo hišo. Ravno ko sta se preselila, se je spomnil na dedka. Postal je žalosten. Čez nekaj dni je praznoval svoj rojstni dan. Povabil je vse prijatelje. Vsi so mu prinesli darila. Nad darili je bil kar malce razočaran, saj ni dobil tistega, kar si je res zaželel. Želel si je avto. Starejša brata sta vedela za njegovo skrito željo, zato sta ga želela presenetiti in sta mu kupila avto. Avto je bil čisto nov. Najmlajši brat se je tega darila najbolj razveselil. Usedel se je v avto in ni in ni mogel iz njega. Takoj prvi dan je naredil dva tisoč kilometrov. Skupaj s svojo punco sta uživala v vožnji. Naslednji dan sta se odpravila na morje. Vsak dan sta obiskala kakšen drug kraj. Prišla je pomlad, za pomladjo poletje, dozorela so prva jabolka in jih je obiral. Iz njih je naredil jabolčni kompot in čežano. V jeseni je grabil listje. Prišla je zima. Čistil je sneg, menjaval je gume na svojem lepem avtomobilu, naredil je ogromnega snežaka, naredil je tudi iglu in tam je srečno živel. Pogostokrat pa se je spomnil svojega dedka.

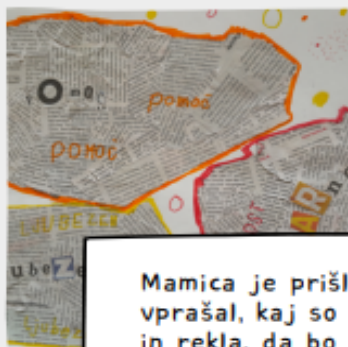
Aljaž Razpotnik, 3. a

MOJA BABICA

Z babico Tanjo sva šla na sprehod. Prišla sva do trgovine Mercator. Na polici sem videl dinosavra. Kar obstal sem. Babica je vedela, da si ga zelo želim, zato mi ga je kupila. Odpeljala me je še na sladoled, nato pa sva šla domov. Doma mi je skuhala kosilo. Ker je bilo hladno, mi je pripravila še čaj. Prižgala mi je televizor. Sama pa je šla počivat. Poiskal sem oddajo Trekove dogodivščine Dina Dana. Videl sem tiranozavra Rex. To je moj najljubši dinosaver. Tako sem se zatopil v oddajo, da nisem slišal, kdaj se je babica zbudila. Povedal sem ji, kaj vse je počel tiranozaver Rex v oddaji. Bila je navdušena nad vsem, kar sem ji povedal. Zvečer, preden sem zaspal, mi je še prebrala pravljico. Moja babica je zelo srčna in imam jo zelo rad, ker si vedno vzame čas in me posluša.

Mark Luis Laznik, 3. a

PRIJATELJI

Mamica je prišla domov. Bila je na zabavi. Njen sin Maks je stekel k njej in jo vprašal, kaj so se mamice na zabavi pogovarjale. Mamica se mu je le nasmejala in rekla, da bo že videl. Maks ni bil edini, ki je bil radoveden. Radovedni so bili tudi Lan, Taj in Žan. Naslednji dan so se štirje prijatelji dobili v gozdu in razmišljali, kaj nameravajo njihove mamice. Lan je mislil, da jih bodo peljale v kino. Taj je bil prepričan, da bodo lahko prijatelji prišli prespat k njemu. Žan pa je trdil, da bodo lahko šli skupaj v Safari park. Maks je rekel, da bodo prišli prijatelji k njemu na obisk. Ker niso vedeli, kaj od tega se bo zgodilo, če se seveda bo, so razočarani odšli domov. Naslednji dan je Maks zajtrkoval in videl darilo. Mamico je vprašala, za koga je pripravljeno darilo. Mamica mu je povedala, da bo videl v petek. Maks je še pred šolo šel do Lana, Taja in Žana. Povedal jim je, da mu je mamica povedala, da se bo nekaj zgodilo v petek in da je videl tudi darilo. Žan je bil nad novico zelo navdušen. Zazdelo se mu je, da bodo mamice prijatelje v petek odpeljale na praznovanje. Vsi so kar naenkrat zavrisnili na ves glas. V četrtek so bili fantje že zelo nestrpni. Vsi so komaj čakali, da pride petek. Mamice pa so se medtem pripravljale na zabavo na bodočega novorojenčka, saj bo čez nekaj dni rodila njihova prijateljica Amaliya. Maks je šel do prijateljev in povedal, da gredo mame na zabavo. Čez pol ure je prišla Maksova teta in jih povabila v kino. Povedala jim je, da danes ona pazi na njih. Prijatelji so bili zelo veseli, ker so bile mamice tako prijazne, da so lahko s teto odšli v kino. Ugotovili so, kako pomembno je, da se znajo pogovarjati, saj le tako bodo lahko še naprej ostali dobri prijatelji.

Loti Lorbek, 3. a

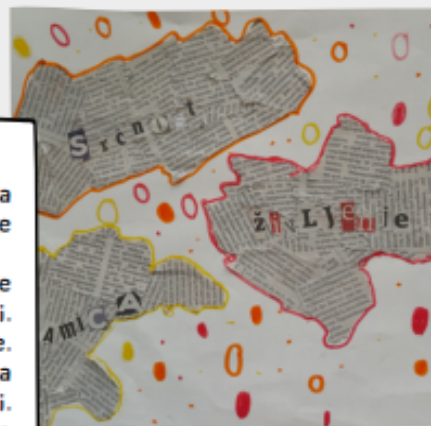
PRIJATELJSTVO

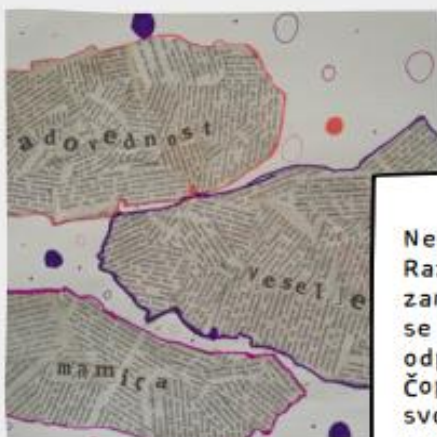
Ime mi je Živa. Želim si, da bi imela veliko prijateljev. Moja velika želja je, da bi bila izvrstna plesalka. Čeprav se trudim, mi ne uspe.

Nekega dne sem imela veliko prijateljic. Kar čez noč sem se naučila plesati in zelo veliko pesmi sem znala zapeti. Počutila sem se zelo prijetno. Ponosna sem bila na sebe. Sprva nisem mogla verjeti, da se to res dogaja meni. Imela sem veliko prijateljic, ki so bile ves čas ob meni. Neprestano so me spraševala, kje sem se naučila tako dobro plesati, kje sem se naučila toliko pesmi. Ugotovila sem, zakaj se je vse to zgodilo. Bila sem zelo prijazna. Tudi babi, dedi, ata, mama, teta, stric, prababi in pradedi so tudi bili srečni, ker sem bila tako prijazna. Vse sem povabila na svoj nastop, na katerem sem pela in plesala. Vsi so mi ploskali in vzklikali. Kar naenkrat sem začela jokati.

Res si želim, da bi se mi to tudi v resnici zgodilo.

Živa Sonjak, 3. a

PRESENEČENJE

Nekega dne sem se odločila, da bom prijateljici naslikala sliko. Razmišljala sem, kaj naj ji narišem. Čez nekaj dni sem dobila zamisel. Vedela sem, da ji bo moja slika zelo všeč. Takrat sem se spomnila, da nimam pravega papirja. Z očkom sva se odpravila v trgovino. Tam mi je očka poleg papirja kupil še čopiče, barve in svinčnik. Odšla sva domov. Naslednji dan sem svojo prijateljico v šoli vprašala, kaj si najbolj želi. Ni mi znala odgovoriti. Rekla je, da ne ve. Spet sem razmišljala, kaj bi ji lahko naslikala, da bi jo res presenetila. Nisem se mogla spomniti. Nobene ideje nisem imela. Moja glava je bila prazna. Kar naenkrat pa ... Že vem, naslikala bom naju obe s prijateljico, kako gledava sonce. Zdaj, ko sem vedela, kaj želim naslikati, sem se takoj lotila dela in začela slikati. Slika je nastajala točno dva dni. Ko sem sliko naslikala sem nestrpno čakala jutra, da grem v šolo. Zjutraj sem hitro vstala, se oblekla in pripravila za v šolo. Tisti dan sem kar stekal v šolo. Prijateljice še ni bilo. Nestrpno sem pogledovala proti vratom, kdaj bo prišla. Ko je končno prišla, sem ji dala sliko. Zelo ji je bila všeč. Bila je zadovoljna z mojim presenečenjem. Zdaj ta slika visi v njeni sobi. Vesela sem, da mi je uspelo presenetiti in osrečiti mojo najboljšo prijateljico.

Eva Božič, 3. a

NAJBOLJŠE DARILO

Moja mamica je zelo prijazna. Tudi moja babica je zelo prijazna, a me hoče samo učiti in nič drugega. Ko sem se danes odpravil proti domu, mi je iz rok spolzela žoga. Pohitel sem za njo, a se je zakotalila po bregu proti neznancu. Stekel sem za žogo, jo hotel ujeti, a mi je ni uspelo, zato sem odhitel proti domu. Ko sem pogledal nazaj, sem videl, da neznanec stopa za mano. Ker je bilo do doma daleč, sem se spomnil, da bi lahko stekel do babice, ker stanuje bližje. Stekel sem in brez da bi pozvonil, odprl vrata in zagledal babico. Babica je bila presenečena, da sem prišel, ne da bi prej povedal. Mislila je, da sem se prišel učiti. Še ves zadihan sem ji rekel, da naj zaklene vrata, da neznanec, ki je šel za mano, ne bo mogel vstopiti. Ko sem se umiril, sem ji povedal vse od začetka do konca. Babica me je razumela. Bila je tako prijazna, da mi je kupila novo žogo, ki je bila še boljša. Odpeljala me je domov. Medtem me je že mamica iskala po celem mestu. Ko sem prišel domov, me je močno objela, ker se je prestrašila zame. Tudi njej sem povedal vse od začetka do konca. Tudi mamica je bila zelo prijazna. Razumela je vse moje besede, celo ugotovila je, kaj sem si že dolgo želel. Kupila mi je PlayStation 5. Ko sem ga dobil, sem rekel babici in mamici, da ju imam neznansko rad. Iz vsega tega sem se naučil, da lepa beseda, vedno lepo mesto najde.

Lukas Drevenšek, 3. a

VSE, KAR SEM, JE MOJ JEZIK

Moj jezik, kultura in narodna pripadnost so vse stvari, ki me oblikujejo v osebo, ki sem. Slovenski jezik me spremlja že od malih nog, ko mi je mama brala pravljice pred spanjem, od mojih prvih besed in stavkov.

Včasih se zamislim, ali bi bila ista oseba, če bi se rodila v drugi državi? Vesna Milek je zapisala: „Vse kar sem in znam, je moj jezik”. Jaz se s tem ne strinjam popolnoma, saj menim, da te jezik ne oblikuje v osebo, ampak te ljudje okoli tebe. Seveda pa jezik tudi močno vpliva na to, kdo si, saj se v svojem jeziku pogovarjaš, razmišljaš, se učiš ... Od malega ti babica pripoveduje ljudske pripovedke, ki izvirajo iz tvoje države, v šoli se učiš zgodovino Slovencev in odkrivaš besedila, ki so jih pustili za seboj. Učiš se pravila jezika, navijaš za svoje najljubše športnike, ki zastopajo tvojo državo. Pomembno je, da si ponosen na svoje korenine in četudi se mogoče kdaj v življenju preseliš drugam, ohranjaš svoj jezik in kulturo.

Kaja Kupljen, 9. a

MOČ BESED

Besede so izjemno močne. Včasih se razveselimo izgovorjenih besed, včasih pa nas tudi užalijo. Najbrž smo že tudi mi kdaj izgovorili kakšno besedo, ki je nekoga užalila ali razveselila.

Nekega dne je tudi mene užalila sošolka, ker se v nečem nisva strinjali. To se je zgodilo par tednov pred poletnimi počitnicami, ko sem bila še v 5. razredu. Velikokrat sem domov prišla žalostna. Zaradi najinega prepiranja sva pristali v različnih razredih. Nisva bili več sošolki. Najprej mi ni bilo slabo biti brez nje v razredu. Družila sem se tudi z drugimi sošolkami. Večkrat sem z njimi odšla na igrišče ali pa igrala badminton na travi. Prejšnji prijateljici najprej ni bilo prijetno v tistem razredu. Pobotali sva se in si spet izrekli lepe besede. Pogovarjali sva se o novih sošolkah in sošolcih. Ona mi je povedala, da ji v njenem razredu sploh ni lepo. Rekla je, da nima prijateljev, s katerimi bi se družila. Med šolskim letom so se razmere v njenem razredu spremenile. Začela se je družiti s tistimi prijatelji, s katerimi se prej ni. Vse je drugače, odkar smo odšli v šolo v naravi. Tam smo se najprej prepirali, obtoževali, tudi če nihče ni nič naredil. Seveda smo se kmalu skoraj vsi opravičili drug drugemu. Od tiste šole v naravi naprej smo postali pravi prijatelji. Upam, da se v prihodnosti ne bomo več tako prepirali, da si ne bomo več govorili besed, ki nam niso všeč in nas prizadenejo, temveč si bomo izrekli lepe besede, ki bodo vsem priklicale nasmeh na obraz. Besede imajo namreč zelo veliko moč.

Izabela Kozman, 6. b

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Dobro jutro! Kako lepo je začeti dan s temi besedami. Prijetno jih je slišati. Ni jih težko izreči.

Dober dan! Lepo te je spet videti. To so besede, ki prikličejo nasmeš na obraz. Včasih je težko biti prijazen. Zatopljeni smo v svoje misli, imamo svoje skrbi in sploh ne opazimo, kako se počutijo drugi. Brez pozornosti, pogovora in lepih besed je svet bolj žalosten. Lepa beseda pomaga, da se vsi bolje počutimo. Besede lahko tudi bolijo. Izrečemo jih v jezi ali pa koga namerno užalimo. Potem se vsi počutimo žalostno in osamljeno. Ko premislimo, nam je vedno žal izrečenih besed. Opravičilo pomaga nam in tistim, ki smo jih užalili.

Vsi radi slišimo lepe besede. Prosim, hvala, oprusti ... Te besede vedno najdejo lepo mesto, zato vas lepo prosim, da jih uporabljate.

Mojca Bračič, 6. b

BESEDA JE IZJEMNO MOČNO ORODJE

Beseda je zelo močno orodje. Bolj močno kot udarec. Večina tega ne ve. Veliko ljudi uporablja grde besede in se tega ne zaveda. Previdni moramo biti, kako se pogovarjamo. Včasih izrečemo kaj, pa sploh ne vemo, da bo osebo to tako prizadelo. Kasneje želimo besedo vzeti nazaj, saj se šele takrat zavemo, da smo storili napako. Nekega dne, ko sem bila še v Libeličah, smo odšli na malico v jedilnico. Za zajtrk sta bila marmelada in kruh. Bila sem drugi razred, zato sem morala počakati na vse, da so pojedli, saj nismo smeli iti sami v učilnice. Medtem ko smo čakali, smo se igrali in pogovarjali. Igrali smo se različne igre in seveda smo se včasih skregali, tako kot ta dan. Kar naenkrat sta se dva fanta skregala. Začela sta govoriti grde stvari in kričati drug čez drugega. Seveda to ni bilo vsakdanje, a smo tega bili kar navajeni, zato smo ju pustili, naj se sama pogovorita. A ko smo kar naenkrat slišali jok, smo se vsi obrnili in pogledali, kaj se dogaja. Zagledali smo enega od fantov na tleh, jokal je in se držal za roko. Odšli smo po učiteljico in učiteljica ga je potolažila. Nato je vsem skupaj povedala ta stavek »Beseda je najbolj močno orodje, ne udarec, saj udarec se zaceli, beseda pa ne, ta ostane v naših srcih in si jo zapomnimo za vedno. Zato moramo biti pazljivi, kaj govorimo in katere besede izgovorimo.«

Od tistega trenutka sem veliko bolj pazljiva, kaj rečem, čeprav še meni kdaj kaj uide in koga užalim. Najbolj pomembno pa je, da smo se naučili lekcij, da je beseda lahko izjemno močno orodje in orožje. Z besedami lahko koga užalimo ali pa razveselimo. Iz besed tvorimo stavke, ki so lahko lepi, prijazni, pozitivni, pa tudi nesramni in negativni. Vsi skupaj se potrudimo in nehamo žaliti drug drugega, saj od tega nič ne dobimo in še nesramno je.

Julija Kuder, 6. c

DAVUD I., 1.A

TAJA V., 1. A

IZGOVORJENA BESEDA LAHKO NAVDIHUJE IN RAZVESELJUJE, LAHKO PA TUDI UŽALI

Besede imajo zelo veliko moč. Lahko bolijo, se smejijo, dajejo pogum, so strašne, vesele ... Najlepše pa so tiste, ki se ves dan smehljajo in so vesele. Vsak človek ima rad lepo besedo. Všeč mu je, če ga kdo zjutraj pohvali. Ampak tudi vsak človek kdaj pa kdaj izreče besedo, ki boli in s tem prizadene drugega. Največkrat grdo govorimo, kadar smo jezni, ko pa smo veseli in umirjeni, nam lepe besede kar letijo iz ust.

Besede uporabljamo vsak dan in moramo paziti, saj z njimi vplivamo tudi na druge ljudi. Če nekomu rečeš, da ne zna peti, nikoli ne bo postal pevec. Če pa pohvališ njegov glas, se bo začel zanimati za petje in bo vsak dan rajši in lepše pel. Nekoč pa bo lahko postal pevec.

Paziti moramo, kaj govorimo, saj lahko iz jeze in ljubosumja izrečemo nekaj, kar sploh nismo mislili. Teh besed pa ne moremo vzeti nazaj, pa tudi tisti, kateremu to rečeš, tega ne bo pozabil. Zato vedno premislimo, preden kaj rečemo. Če bi vsak človek upošteval to, bi bil svet veliko lepši. Vsak dan bi bil lažji in hitreje bi minil. Ljudje bi se smejali na vsakem koraku.

Maja Rebernik, 6. c

Premisli, preden rečeš

Beseda je zelo močno orodje. Z besedami tvorimo povedi, ki so lahko lepe, prijazne, nesramne, grde, jezne ... Z eno samo besedo lahko užalimo ali razveselimo.

Če ima prijateljica rojstni dan in ji izročiš samo darilo, bo užaljena. Saj to ni tisto, kar pričakuje. Druga prijateljica ne bo imela darila, ampak bo samo voščila: Vse najboljše za tvoj rojstni dan, ostani takšna, kot si. To pa bo pomenilo vse najlepše.

Če se fantje v šoli spravijo na enega in mu govorijo grde, neprimerne besede, se bo počutil slabo. Zaradi tega se bo pričel tistemu zgovarjati, ga celo pretepel in se tako uprl.

Lepa beseda lepo mesto najde je pregovor, ki pove, da če nekomu poveš lepo besedo, si jo bo zapomnil za vedno. Preden kaj rečeš, premisli, ker lahko ena sama beseda pokvari prijateljstvo, ki je bilo zelo zelo trdno. Če rečeš nekomu kaj grdega, tega več ne moreš vzeti nazaj, zato raje premisli, preden rečeš neprimerno besedo, ker to se ti hitro vrne. Vprašaj se še, kako bi se ti počutil na njegovem mestu.

Lili Žvikart, 6. c

Moč besede je večja
kot si misliš.
Lahko te užali,
lahko pa razmisliš.
Je beseda močnejša
od človeških pesti?
Je beseda šibkejša
od udarcev moči?
Včasih beseda na spletu leži
brez tvoje sledi.
Mogoče v šoli
nekaj se govori,
grdo o tebi,
mogoče laži,
mogoče zaspati
ti ne pusti.
Besede bolijo
bolj od pesti.

Hari Isak, 6. c

Z besedami lahko zelo vplivamo na druge ljudi

To namreč pomeni, da lahko tvoje besede komu celo pomagajo. Recimo, da je neki punc vseh en fant. Rada bi mu to povedala, vendar ne ve, kako. Svetuješ ji, naj mu to iskreno pove, tako iz srca. Če ji negativno odgovori, naj enostavno ostane mirna in naj se ne sramuje, ker ga je to vprašala. Tvoja beseda lahko tudi spremeni mnenje druge osebe. Na neki šoli so se učitelji dogovorili z učenci 1. razredov, da to poskusijo.

Vsi, razen enega učenca, so na učiteljičino vprašanje, koliko je $2 + 2$, rekli 5. Naslednji dan je učiteljica vsakega učenca še posebej vprašala, koliko je $2 + 2$. Vsi so spet rekli 5. Učiteljica jim je rekla, da je to pravi rezultat. Eden od učencev pa je vedel, da je rezultat 4, a je odgovor drugih tako vplival nanj, da je tudi on rekel 5.

No, sedaj ste izvedeli, kako lahko z besedami vplivamo na druge ljudi.

Asja Sarajkić, 6. c

BESEDE POMENIJO VELIKO

Nekega dne smo se s prijatelji sprehajali po Dravogradu. Odločili smo se, da gremo na igrišče igrati košarko. Ko smo prispeli na igrišče, smo napolnili žogo in začeli igrati. Rekli smo, da bomo igrali dva na dva. Jaz in Nik proti Janu in Andražu. Igra se je začela. Jaz in Nik sva ju premagala za veliko točk. Jan se je zelo razjezil na Andraža, ker je igral slabo obrambo. Igrali smo do 21 točk, jaz in Nik sva imela že 19 točk, Jan in Andraž pa šele 5 točk. Jan Andražu sploh ni podajal žoge, ker je bil nanj tako jezen. Po tekmi mu je rekel zelo grde besede. Andraž je bil zelo žalosten in je želel oditi domov. Jan ni vedel, da lahko nekoga samo zaradi besed tako prizadeneš. Jan se je Andražu opravičil in vsi smo bili veseli. To pomeni, da besede pomenijo veliko in da lahko z neprimernimi besedami užališ veliko ljudi. S pravimi besedami pa lahko ljudi spravimo tudi v dobro voljo.

Lovrenc Mendes da Costa, 7. c

Neko popoldne so me prijateljice povabile na sladoled. Najprej sem morala vprašati starše za dovoljenje. Rekli so, da lahko in da moram biti do 19. ure doma. Ko sem prišla ven, smo šle na sladoled, potem pa v park. Zelo smo se zabavale, dokler se nista dve prijateljici začeli kregati. Kar naenkrat sta začeli kričati druga na drugo. Prva je drugi rekla, da je važna koza. Druga pa ji je rekla nazaj, da je navadna važička, ki nič ne zna in misli, da je najlepša. Ostale prijateljice smo ju hotele zaustaviti, a je postalo še huje. Še na nas sta začeli kričati, kakšne smo. Zato smo se vse odpravile domov, saj so nas njune besede prizadele in smo bile žalostne. Tudi onidve se nista najbolje počutili. Ugotovili sta, da to, kar sta naredili, ni bilo prav. Zato sta se najprej pobotali med sabo, potem pa sta se opravičili še nam. Povedali sta, da jima je žal in da smo vse popolne takšne, kot smo. Spet smo šle ven in se zabavale brez prepиров. Po tem, kar se je zgodilo se nismo nikoli več prepirale. Ugotovile smo, kakšno moč imajo besede, ki jih izrečemo. In da moramo biti bolj pazljivi, kaj govorimo, in premisliti, preden kaj rečemo, da ne bomo na koncu tega obžalovali.

Lea Vaukman, 7. c

BESEDA TI LAHKO REŠI ŽIVLJENJE

Moj oče je gozdar. Neko popoldne sem šel z očetom v njegovo službo, v gozd. Jaz sem šel nabirati gobe, on pa podirati drevesa. Opozoril me je, naj ne hodim na tisto stran hriba, kjer bo podiral. Ko sem nabiral, sem na njegovi strani zagledal tri velike jurčke. Seveda sem stekel ponje, nakar pa je drevo padlo le meter stran od mene. Zelo je poknilo, zato sem se malo ustrašil. Očka je bil malo jezen, še bolj pa prestrašen, saj ga nisem upošteval in sem se spravil v nevarnost. Pri tem, ko je drevo padlo in me je videl, je zakričal moje ime in mene je zaradi tega kar »odstrelilo« stran od drevesa. Zato sem mu hvaležen. Bil bi lahko močno poškodovan ali pa še kaj huje. Očetova beseda mi je tako zares rešila življenje.

Maks Hribernik, 7. c

AJLA H, 1. A

NELI B., 1. B

POLEPŠAN DAN

Ker lepa beseda vedno lepo mesto najde, no skoraj vedno, je tako tudi pri meni. Razveselijo me lepe besede in pogovor. Ampak včasih imajo besede moč, ki se je ne zavemo. Nekega dne sva si s sestrično šli ogledat nogometno tekmo.

Ob polčasu prve tekme sva šli na stranišče. Tam je bil fant, h kateremu sem »vdrla« v prostor za umivanje rok. Ko je odšel, mi je začel razlagati, zakaj je bil tam. Jaz sem mu takoj začela govoriti, da je v redu. Zatem pa je sestrična skozi okno slišala, kako je svojemu prijatelju razlagal, da je v stranišče vstopila ena punca in rekla: »Opala!« To sem bila seveda jaz. Tega fanta sva z njegovo skupino prijateljev videli še nekajkrat, meni pa je s tem razlaganjem polepšal dan, saj se to ne zgodi vsakič in marsikdo bi v takšnem primeru samo zbežal.

S sestrično se še vedno spominjava tega in se temu smejiva. Tega fanta zdaj pogosto vidim in ga malo smešno pogledam, čeprav ne vem, če se me še zares spomni. To je bil eden izmed mojih najljubših dni, saj sem ga preživela s sestrično in nogometom.

Lara Čurč, 7. c

Beseda je kratka,
zna biti tudi sladka,
beseda na obrazu nasmeh nariše,
ali pa solze z lica zbriše.

Beseda boli,
če iz človekovih ust nepremišljeno prileti,
kot nož zapiči se v srce,
zaceliti tega ne gre.

Zato, premisli še enkrat,
preden izrečeš
besedo nevarno,
besedo nesramno.

Julija Kališnik, 9. razred POŠ Ojstrica

Besede imajo ogromno moč. Kadar povemo komu kaj lepega, mu lahko polepšamo dan, kadar pa rečemo kaj grdega, ga lahko ujezimo, razžalostimo ali celo užalimo.

Lovro Čeru, 9. razred POŠ Ojstrica

Z besedami tudi spodbujamo. Če je kdo v težavah, mu pomagam z lepo besedo.

Matevž Matija, 9. razred POŠ Ojstrica

Besede imajo prav posebno moč,
pobožajo te še celo za lahko noč.
Z besedami smo lahko prijazni ali pa nesramni.
Z njimi ti lahko nekdo ukazuje ali pa ti nasprotuje.
Kadar mama ti teži,
hitro to naredi, da nobenih več ne bo skrbi,
saj mama je ena sama in jo je potrebno poslušati,
njene besede je vredno uslišati.

Brina Kuster, 9. razred POŠ Ojstrica

Beseda je kakor veda,
včasih kot zid blede,
včasih sladka kot kozarec meda.
le kaj bi pa bilo, če ne bi obstajala nobena beseda.

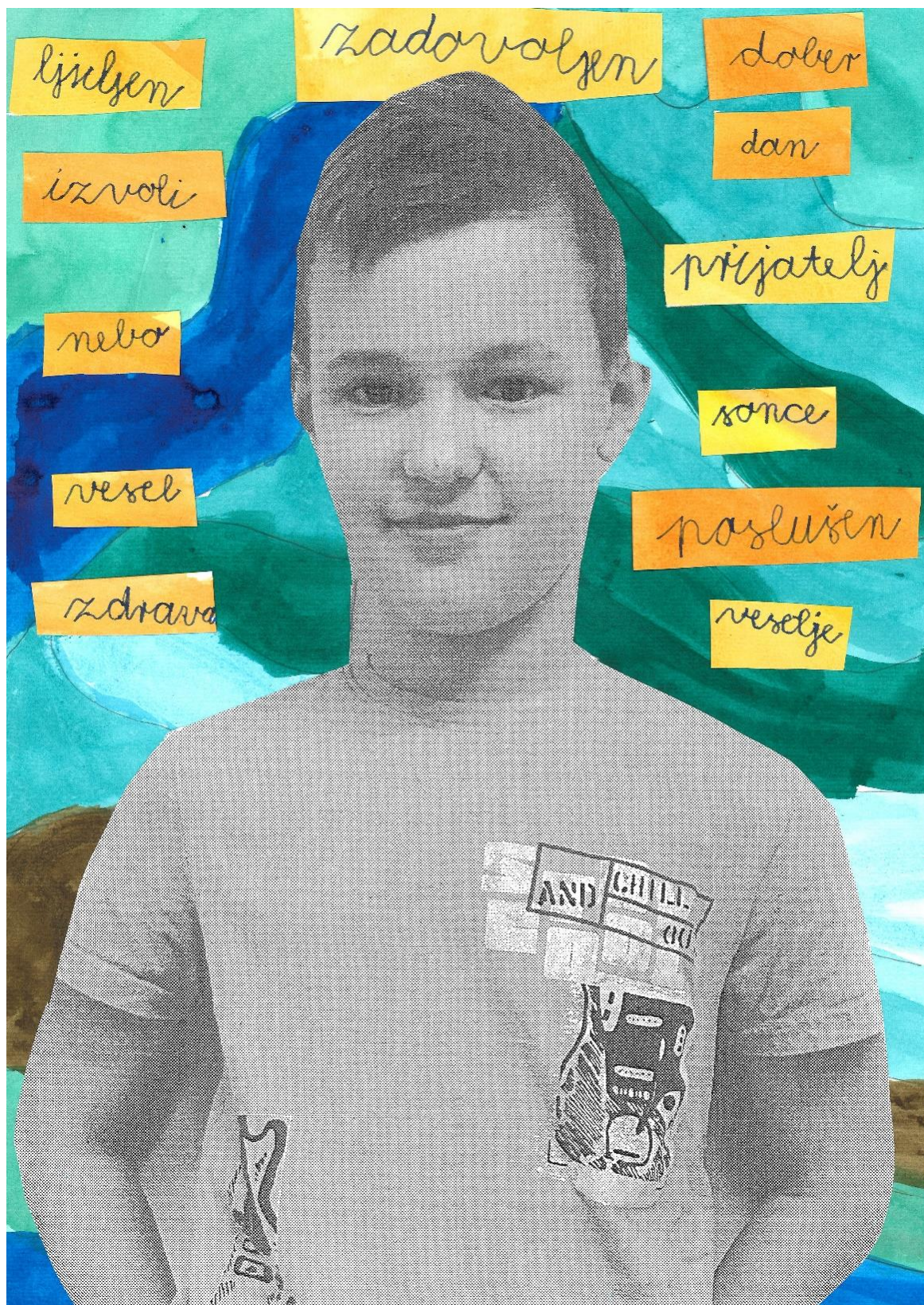
Besede so vse okoli nas,
ko gremo skozi čas.
Besede spreminjajo glas,
včasih pa celo tudi nas.

Samo ena beseda lahko vse spremeni,
in to za vse večne dni.
Uporabljajmo jih torej samo za dobre namene,
s pravo besedo in prave pomene.
Nataša Kuster, 8.razred POŠ Ojstrica

Nekoč mi je neka gospa rekla, da ji lepa beseda pomeni več kot kakršenkoli denar ali darilo. Zavedati pa se moramo tudi tega, da tisto, česar ne želimo, da nam nekdo reče, tudi mi ne smemo reči nikomur. Tudi beseda oprosti ne pomeni nič, če obžalovanja ne mislimo zares. Na to nas je opozorila še učiteljica Mihaela, ki sedaj že uživa v pokoju. Obstaja pa tudi pregovor: »Dvakrat premisli, preden komu nekaj rečeš.« Tudi meni se je že zgodilo, da sem užalila svojo najboljšo prijateljico, za kar mi je bilo zelo žal. Na srečo pa sva se potem pogovorili in rešili najino prijateljstvo. Takrat sem se naučila, da moramo res vedno paziti kaj, kdaj in komu kaj rečemo.

Nina Mori, 8. razred POŠ Ojstrica

OSKAR Š., 2. R – POŠ Trbonje

Najhuje je, če z besedami prizadeneš in razočaraš najbližje. Celo z eno samo neprimerno besedo lahko spraviš koga v jok. Včasih ne pomaga niti opravičilo.

Bile smo štiri dobre prijateljice. Nekoč me je ena od njih vprašala, katera je moja najboljša prijateljica. Odgovorila sem ji, da je to ona in še ena. Takoj je odšla povedat, kaj sem rekla in seveda je bila tretja razočarana in jezna. Naslednji dan v šoli so me vse tri ignorirale in z menoj niso spregovorile niti ene same besede. Bila sem žalostna, vendar nisem točno vedela, kaj je temu vzrok, dokler niso ob koncu pouka spregovorile. Nikoli jim tega ne bom oprostila.

Sicer pa je beseda najmočnejše orožje.

Ajda Kališnik, 7. razred POŠ Ojstrica

Lepa beseda vedno lepo mesto najde. Z lepimi besedami lahko nekoga zelo osrečiš. Vedno moraš paziti, kaj izrečeš, saj izrečenega nikoli več ne moreš vzeti nazaj, pa tudi če se opravičiš. Spomnim se, da mi je prijateljica pomagala z lepimi besedami, ko sem bila potrta, za kar ji bom večno hvaležna. Druga pa je za mojim hrbtom govorila grde stvari o meni, česar pa ji ne bom nikoli oprostila. Tako torej vplivajo besede na nas.

Sara Marija Plimon, 7. razred POŠ Ojstrica

Ko smo s prijatelji igrali odbojko, mi je postalo slabo. Moja najboljša prijateljica mi je takoj prinesla kozarec vode. Usedli sva se na rob igrišča in se pričeli pogovarjati o vsem mogočem. To mi je zelo pomagalo, saj sem se takoj počutila veliko bolje. Tedaj pa sta mimo prišli dve drugi dekleti in naju grdo pogledali, kakor da sva jima kaj storili. Nato sem še slišala od drugih, da sta naju hudo obrekovali. To ne bom nikoli pozabila. Čez nekaj dni sta se nama prišli opravičit, kako jima je žal za takšno obnašanje in za izrečene besede ter da nikoli več ne bosta kaj takega ponovili. Toda mene so njune besede še dolgo zelo bolele.

Teja Laznik, 7. razred POŠ Ojstrica

ANA K. K., 1. B

MILA B, 1. A

ČRNI DEŽ IN SVETLO SONCE

Čisto pozno domov
se priplazi mali Bine
in žalost ga kar ne mine.
Le kaj se mu je pripetilo,
da tako ga je užalostilo.

Starejši fantje so ga
z zmerjavkami napadli,
nad njim so se črni oblaki pojavili
in ga v žalost spravili.

V tem trenutku je bilo Bineta strah,
počutil se je, kot da je okoli njega mrak,
a kmalu se je sonce prikazalo
in prijazno Laro pripeljalo.

Sonce je oblake posušilo
in starejše fante prestrašilo.
Lara pa z besedo prijazno
nasmejala Bineta je blazno.

Aljaž Pečovnik, 6. b

Beseda je vedno močna, v njej je veliko energije. Lepa beseda vedno nekoga razveseli, ne glede na to, kakšen je dan. Ko sem bila majhna, nisem razumela vseh besed, znala sem jih pa izgovoriti. Mnogi ljudje so me užalili s kletvicami, saj najbrž niso pomislili, kako me boli v srcu, ko mi nekdo izreče nekaj grdega. Sama sem redkokdaj izrekla grdo besedo, čeprav tega nisem želela. Včasih mi je kar ušlo iz ust. Ko sem imela 9 ali 10 let, sem se že naučila uporabljati grde besede, saj sem jih slišala pri odraslih.

Pravi prijatelji so med seboj spoštljivi. Manj lepe besede pa izrečejo neresnične prijateljice. Takšne besede lahko človeka užalijo. Izrečene besede ne moreš vzeti nazaj, četudi ti je zanj kasneje žal. Zemlja želi mir, ljubezen, spoštovanje, grde besede pa ne sodijo na naš planet. Če malo bolj razmislim, mi je žal, da sem sploh kadarkoli uporabljala grde besede. Zdaj se jih izognem, če se le da.

Marija Stojadinović, 6. a

Lepa beseda vedno lepo mesto najde in to tudi drži. Vsak misli, da če poveš lepo besedo, si potem car. Ko sem bila majhna, sem tako mislila tudi jaz. Vedno sem govorila lepo, nikoli grdo. Ko sem prišla v 2. razred, nam je učiteljica povedala pregovor: Lepa beseda vedno lepo mesto najde. Mislila sem, da nekje obstaja nekakšno mesto, v katerem se zbirajo vse lepe besede, in tudi bila prepričana, da obstaja nekakšno mesto z grdimi besedami. Ko sem to vprašala starejšo sestro, mi je povedala, da besede vedno ostanejo v človekovem spominu. Vesela sem bila, da sem to izvedela. Potem sem si predstavljala, da so te besede v spominu kar razmetane. Bolj ko sem odraščala, bolj sem razumela ta pregovor. Z lepimi besedami sem tudi jaz lažje prišla do izpolnitve svojih želja. Z besedami lahko vplivamo na ljudi, beseda je izjemno močno orodje in izrečenih besed ni mogoče preklicati. Tega se dobro zavedam.

Zdaj tudi bolje razumem pregovor, ki nam ga je povedala naša učiteljica, ko sem bila še mlajša.

Iva Polaner, 6. b

Med ljudmi potujejo besede,
ki lahko nas razveselijo ali ujezijo.
Najlepše je, če so vse besede lepe,
te niso prav nič blede.

Vsaka lepa beseda ti polepša dan,
takrat smo vsi veseli.
Nekatere besede ti pa pokvarijo dan,
takrat smo namrščeni in jezni.

Včasih se vprašam, zakaj grde besede obstajajo.
Odgovora ne vem.
Vem pa, da mi prijazna beseda polepša dan in
mi je lepo in lažje pri srcu.

Ema Prošt, 6. a

Beseda kot ogenj, neizprosna v moči,
v srcu vžge plamen, brezčasno žari.
V njeni melodiji se skriva svet,
ki ga ustvarja, kjer se dotakne cvet.

A pazljivo z njo, kajti v njenem oklepu
se skriva moč življenja in smrti.
Z besedami gradimo mostove med nami
ali rušimo, kar gradimo sami.

Jaka Vršič, 6. b

NIK P., 1. B

ANA J., 1. A

Previdno z besedami

V 7. razredu smo šli na izlet. Bili smo v muzeju. Takrat sem enega od sošolcev slišala reči, da sem pošast. Ta beseda me je zelo prizadela in me še danes bega.

Laži lahko hudo zabolijo človeka, tudi mene. Ob njih se ne počutim dobro, zato se jih tudi sama izogibam. Trudim se, da govorim resnico in si ne izmišljujem stvari, ki se niso zgodile. Če bi se zlagala, bi se počutila slabo.

Pravijo, da ima laž kratke noge, da lepa beseda lepo mesto najde. Strinjam se s tema pregovoroma, saj sem se že samo doslej večkrat prepričala, da držita. Besede imajo veliko moč. Jaz se zelo rada pogovarjam s starši, bratom, prijateljicami ... Ko smo šli v šolo v naravi, sem tam izgubila zaupanje v nekoga. Skrivnost sem zaupala svoji prijateljici in ona je povedala vsem, kdo mi je všeč. Potem pa so se začeli norčevati iz mene. To me je užalostilo in od takrat dalje sem vedno zelo previdna, komu zaupam svoje skrivnosti.

Lea Lassnig Špalir, 8. b

Vsaka beseda ima moč,
enkrat te razveseli kot žarek vroč,
drugič razžalosti kot temna noč.

Beseda lepo izrečena
je s hvaležnostjo nagrajena.
Vsak si jo želi
in si s tem nabere novih moči.

Lepa beseda lepo mesto najde,
zato poskusimo,
da se vsak na tem mestu znajde.

Tia Zara Vodovšek, 8. c

Vse besede so različne,
nekatero so jezične,
druge pa so bledolične.

Včasih me razveseli,
drugič spet razžalosti.
Prosim, hvala in še kaj,
nasmeh na obrazu se vidi zdaj.

Vse besede moč imajo,
saj velik pomen življenju dajo.
Res je, da niso nam vse besede všeč,
ampak vedno bodo ostale zanimiva reč.

Tisa Golob, 6. b

Hitrost besede urna je,
če slišiš jo, gane te.

Ni besede, ki ne bi bila
lepa ali nesramna,
res pa je, da včasih je
brez pomena sama.

Njena moč je mogočna,
lahko tudi točna,
pride do vseh naših skrbi,
in za rešitev poskrbi.

Beseda rada včasih mogočna postane,
zato ni tiha, ampak igriva,
najraje se v dvoje skriva
in skrivnosti srca odkriva.

Zagotovo pa lepa beseda
ob pravem času rada
prihiti na pomoč,
ko je kdo izmed nas jokajoč.

Rozalija Otto, 8. a

MOČ BESEDE

Ljudje vsak dan samo še hitimo in bežimo,
le s pogledi se lovimo.
Moč besede ni več to, kar včasih je bilo.

Upočasnimo hitenje naše,
delimo raje lepo besedo,
ki vsakemu paše.

Pričnimo poslušati drug drugega,
vsak dan z lepimi besedami nekoga obdarimo
in s tem spoštovanje ter srečo delimo.

Zavedajmo se, da lep pozdrav,
želja in nasmeh
lahko nekemu spremeni ta svet.

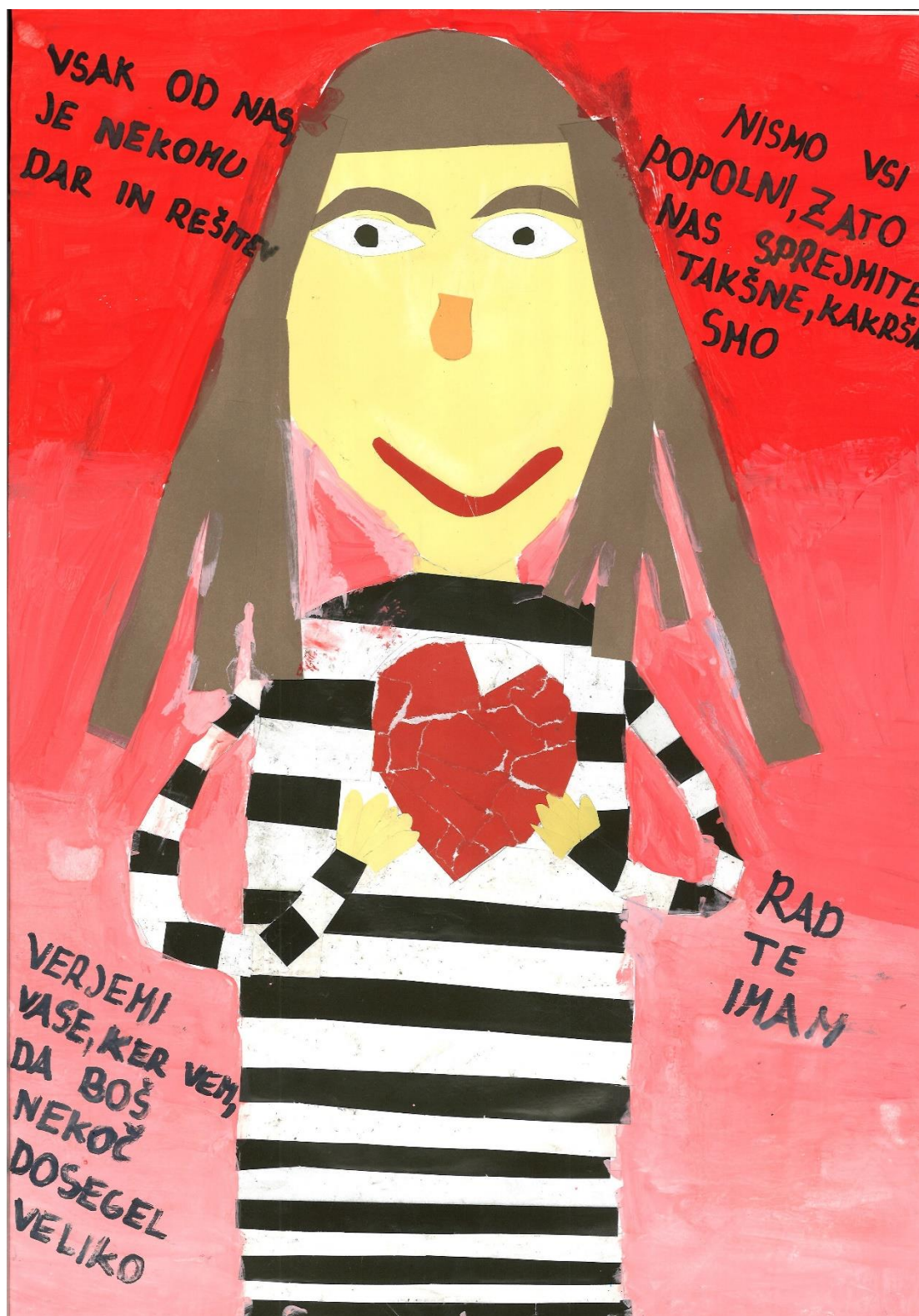
Lepe besede čudežno moč imajo,
saj vsakemu od nas kot zdravilo se podajo,
zato ne oklevajmo in čim prej poskrbimo,
da dnevno med prijatelje in znance jih delimo.

Ne pozabimo,
da moč besede lahko vse spremeni,
če znamo prav jo uporabiti.

Preden slabe besede izgovorimo,
pomislimo, da le to pusti nepopravljive sledi,
bolečino in skrbi.

Delimo lepe besede kot čudežno moč,
ki spremenila bo tudi črno noč.

Tia Krajnc, 8. c

LINA V., 5. R – POŠ Libeliče

Pred časom sem bila sama deležna neprijetne situacije. Sovrstniki so me zbadali in govorili kletvice, se norčevali iz mene.

Bilo mi je zelo težko in neprijetno, a nobenemu nisem odgovorila z grdimi besedami. Obrnila sem se stran in odšla brez besed. Doma sem premišljevala, zakaj se to dogaja in nisem mogla spati. A ko sem drugi dan prišla v šolo, sem videla, da so se sovrstniki lotili druge punce. Prav tako kot jaz je bila deležna žalitev. Stopila sem do nje in ji rekla, da se naj obrne stran in naj jih ne posluša.

Deklici sem pomagala z vzpodbudnimi besedami in ji dala vedeti, da ni sama.

Tia Fratar, 8. b

Besede niso le besede. Čisto vsaka ima poseben pomen in prenaša posebna čustva. Verjetno se nobeden ne zaveda, kako močen pomen in vpliv lahko imajo na vsakega posameznika. Besede nas spodbudijo, razveselijo, opogumijo, osrečijo in morda dajo celo nov zagon do nečesa. Lahko pa so čisto nasprotje temu. Nas užalijo, prizadenejo, razžalostijo, potrejo ali zabolijo.

Živimo v svetu, ki je poln zbadanja, ustrahovanja, govorjenja za hrbtom in žaljenja. Pri teh stvareh se moč besed še tako zelo pokaže. Današnje generacije se ne zavedajo, da je lahko samo ena beseda tista, ki nekomu konča življenje. Veliko bolje je, da trikrat premislimo, preden rečemo ali napišemo določeno stvar. Vsi radi slišimo kakšno pohvalo, prijazno besedo ali pa samo kakšno lepo misel. Mnogokrat se nam zgodi tudi to, da besede izrečemo iz čiste jeze. Kasneje pa jih obžalujemo bolj kot pa karkoli. Četudi se opravičimo, smo besede še vedno izrekli. Ravno zaradi tega se raje ugriznimo v jezik, kot da rečemo nekaj, kar bomo potem hudo obžalovali. Besede z globokim pomenom še tako dolgo ostanejo v naših glavah in mislih. Tople, lepe in prijazne besede ne škodijo nobenemu, zato jih moramo začeti uporabljati bolj pogosto. Besede so tudi velik in pomemben del naše komunikacije. Sočloveku moramo vsaj poskusiti ubesediti naša čustva, čeprav je to včasih največja nočna mora. Le tako nam bodo lahko pomagali in razumeli nas in naša čustva malo boljše. Besed se nikoli ne smemo bati. Nikoli ne pozabimo, da lepa beseda, lepo mesto najde, ter da beseda izrečena, ne vrne se nobena.

Gaja Štumberger, 8. a

VZPONI IN PADCI (RAP)

S prijateljem sva se skregala.
 Bil sem razočaran, ni mi blo vseeno.
 A kar je blo, je blo,
 mal sva se pogovarjala.
 Pol pa vse je šlo navzdol.
 Pravla sva si žaljivke.

Ni bilo lepo.
 Pa smisla ni bilo. Takrat vse po
 zlu je šlo, zelo mi blo je hudo.

REFREN:

Prijatelj moj, prijatelj moj,
 oprosti, ker sem te užalil.
 Zaradi mene bilo ti je hudo.
 Prijatelj moj, prijatelj moj,
 oprosti, ker sem te užalil.

Na koncu vse se dobro je izšlo,
 premagala sva tole zlo.
 Objem njega mi je pomagal,
 da sva šla naprej.
 Zdaj vse po starem je,
 jow, jow, ker razturava vse.

Nik Štraser, 6. b

MOČ BESEDE

Besede so različne.
 Včasih so nesramne,
 včasih pa kot fine gospodične.

Ko ti nekdo lepo besedo izreče,
 te od veselja kar v zrak meče.
 Ko pa o sebi slišiš grdo besedo,
 bi najraje odšel in poležaval blede.

Besede se včasih kar same spremenijo,
 ko od ust do ust pri sosedih hitijo.
 A besedo hitro razkrinka se
 in nato spet vse po starem je.

Besede se nikoli ne izgubijo,
 vedno na mesto v našem srcu hitijo.
 Zato drugih nikar ne z grdimi besedami
 žalimo,
 ampak jih samo z lepimi besedami
 hvalimo.

Liza Heber, 6. a

ROBIN P. H., 4. r. – POŠ Libeliče

NEJA O., 4. B

BIL JE LEP PREKRASEN DAN

Ko sem šel mami iskat rožo, nisem vedel, kaj bi izbral. Izbiral sem, pa ni bilo prave za mojo zlato mamu. Skoraj sem šel praznih rok domov. A potem sem se spomnil, da ima moja mama rada orhideje. Nisem je našel v nobeni trgovini v okolici Dravograda. V trgovini ob šoli so imeli točno tako, a izkazalo se je, da nisem imel dovolj denarja. Zato sem šel v Hofer. Tam pa so jo imeli, a za nič nižjo ceno kot v prejšnji trgovini. Bil sem žalosten, ker je šlo vse po zlu. Nato sem se spomnil, da lahko naredim iz papirja rožo origami ali pa jo izdelam kar iz gline. Mami sem rekel, če mi da fino maso. Najprej ni hotela, potem sem rekel, da je to presenečenje zanjo. Dala mi jo, je izdelal sem lep šopek rož. Izročil sem ji ga in ji rekel, da jo imam rad. Besede so jo ganile. Stisnila me je k sebi in me nežno pobožala po laseh.

Besede prosim, hvala in ni zakaj so lepe besede in lepa beseda tudi vedno lepo mesto najde.

Aleks Plošnik, 6. a

Beseda ima veliko moč,
včasih mračna je kot noč,
včasih svetla kot ognjen obroč.

Lepa beseda daje ti moč,
ko rabiš pomoč.
Pomaga ti skozi težke čase
in z dobro voljo te napase.

A tudi tiste slabe obstajajo,
ki s slabim te napajajo.
Res nič boljšega ni,
ko ti nekdo prijazno besedo
posveti.

Tanaja Čede, 8. c

Besede so tiste, ki se te dotaknejo,
hitro te omamijo,
Lahko si kdaj slabe volje
in te kar ganejo v jok.

Če si do vseh prijazen,
bo nasmeh na obrazu prikazan.
Takrat bo takoj lepši dan
in ti boš bolj zbran.

Beseda ti da moč,
ko rabiš sam pomoč.
Vsi veseli smo lepih besed,
ob njih zažarimo kakor cvet.

Aleksandra Gnamuš Šlebnik, 8. c

Ko smo prišli v učilnico, je bilo na tabli napisano nekaj neprimernega. Ne vemo, kdo je bil, a zagotovo ni poznal slovnice, kaj šele bontona. Nato je učiteljica prišla v razred. To je bila dobra začetna tema za današnji snov, ki je namenjena besedam.

Ko jih slišiš, se lahko počutiš dobro, veselo, pohvaljeno. Včasih pa imajo drugačen pomen. Takrat se ne počutiš tako dobro. Lahko si žalosten, ponižan ali pa jezen. Če recimo dobiš dobro oceno, si pohvaljen, če pa slabo, si žalosten. Če ti nekaj uspe, si vesel, če ti ne uspe, si pa jezen. Tako pač je.

Laž ima kratke noge. To je star slovenski pregovor. Pomeni pa, da ko se zlažeš, se hitro odkrije resnica. Zato je bolje, da se ne lažeš, še posebej zato, ker pride do veliko pomot. Ugotovili smo, da imajo besede veliko moč. Zato moramo biti previdni, kaj izrečemo.

Iva Plimon, 6. a

Besede imajo veliko moč. Besede nekomu polepšajo dan. Lahko pa tudi zabolijo. Z besedami lahko rešiš celo svet. Z mirnim pogovorom in lepimi besedami. Med prepiri moramo najti rešitev, da smo lahko na isti valovni dolžini. Z besedami pomagaš ljudem, ki so v stiski. Ga potolažiš in pomiriš. Besede lahko zelo bolijo in tem besedam se reče sovražni govor. Osebo ne prizadeneš fizično, ampak duševno. S temi besedami ogrožaš ljudi.

Besede imajo še drugo plat, ki je lepša. Pomagaš sošolcu pri učenju, širiš motivacijo, dobro voljo ... Potrudimo se vsi, da vsak dan uporabljamo lepe besede in nekomu polepšamo dan.

Jure Leskovec, 8. c

Beseda ima neskončno moč,
je v škodo in pomoč.

Vzpodbuja, brani, veseli,
ukazuje, rani, žalosti ...
Včasih jasna je in močna
kakor sonce,
napiše lahko nesrečne konce.

Včasih lepa je in nežna
kakor cvet,
pričara nasmeh vseh deklet.

Beseda boža in boli,
rane celi in skeli.

Kdaj šepetaje, kdaj kriči,
pove ogromno in molči.
Sam bo, kdor bo ustrašoval,
in ljubljen,
kdor besede bo ljubeče zbral.

Ta spoznal bo moč besede,
ki globoko v srce sede.

Besede močne so,
pazimo, kako jih uporabljamo,
lahko prinesejo nam mir
ali pa prepir.

Z glavo vse premislimo,
preden kaj izrečemo,
da nikogar ne prizadenemo,
a mu dan polepšamo.

Če besed ne pazimo
in vljudnost kar pozabimo
nam v družbi ni lepo.

Jakob Jeseničnik, 9. a

Mojca Gostenčnik, 9. b

April 2024

MOČ

Česar polno je srce, to usta govore.

Manj govori,raje poslušaj.

Lepe besede so stehe zlate kletke.

Glej, da ti jezik ne bo prehiteval razuma.

Ali tehtno govori ali modro molči.

BESED

Česar nisi videl, o tem ne govori.

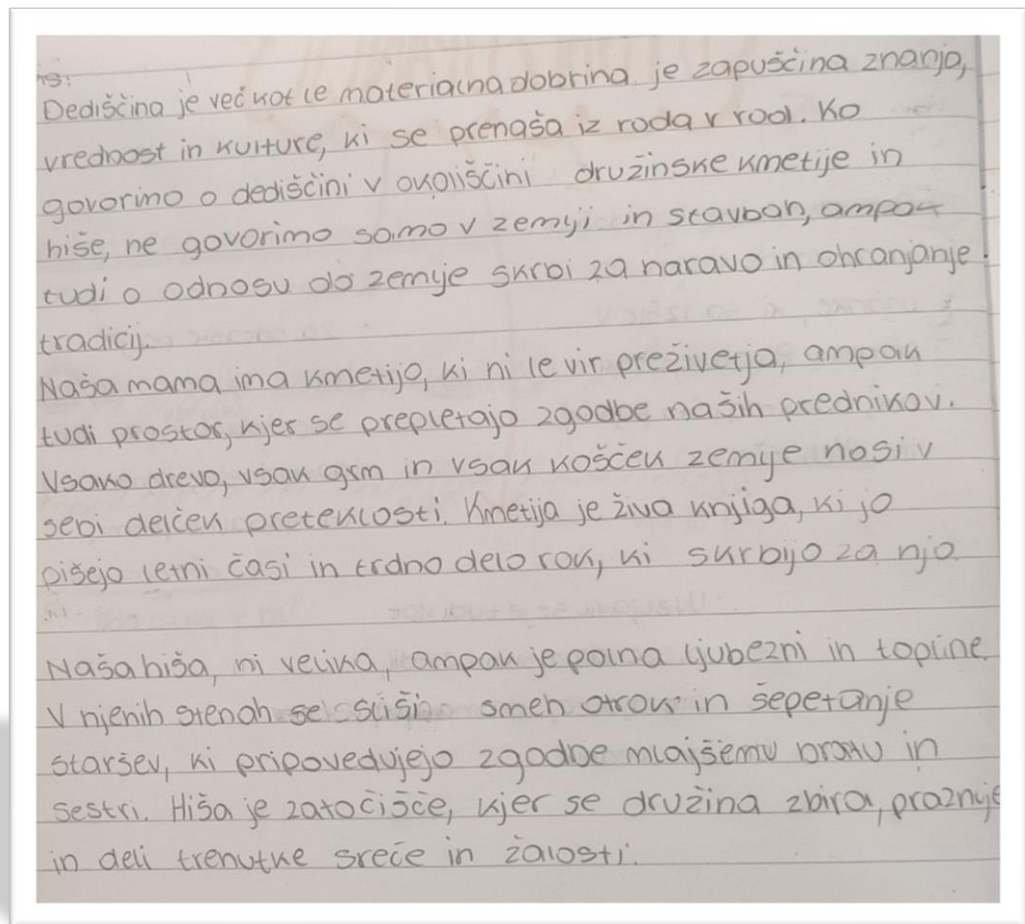
Ne besed, dejanj je treba.

Prijazna beseda greje tri zimske mesece.

Izpirajte besede, ki vam bodo pokazale pot do vaših ciljev.

Dobra beseda je veliko vredna, stane pa malo.

Neža Poročnik, 9.b

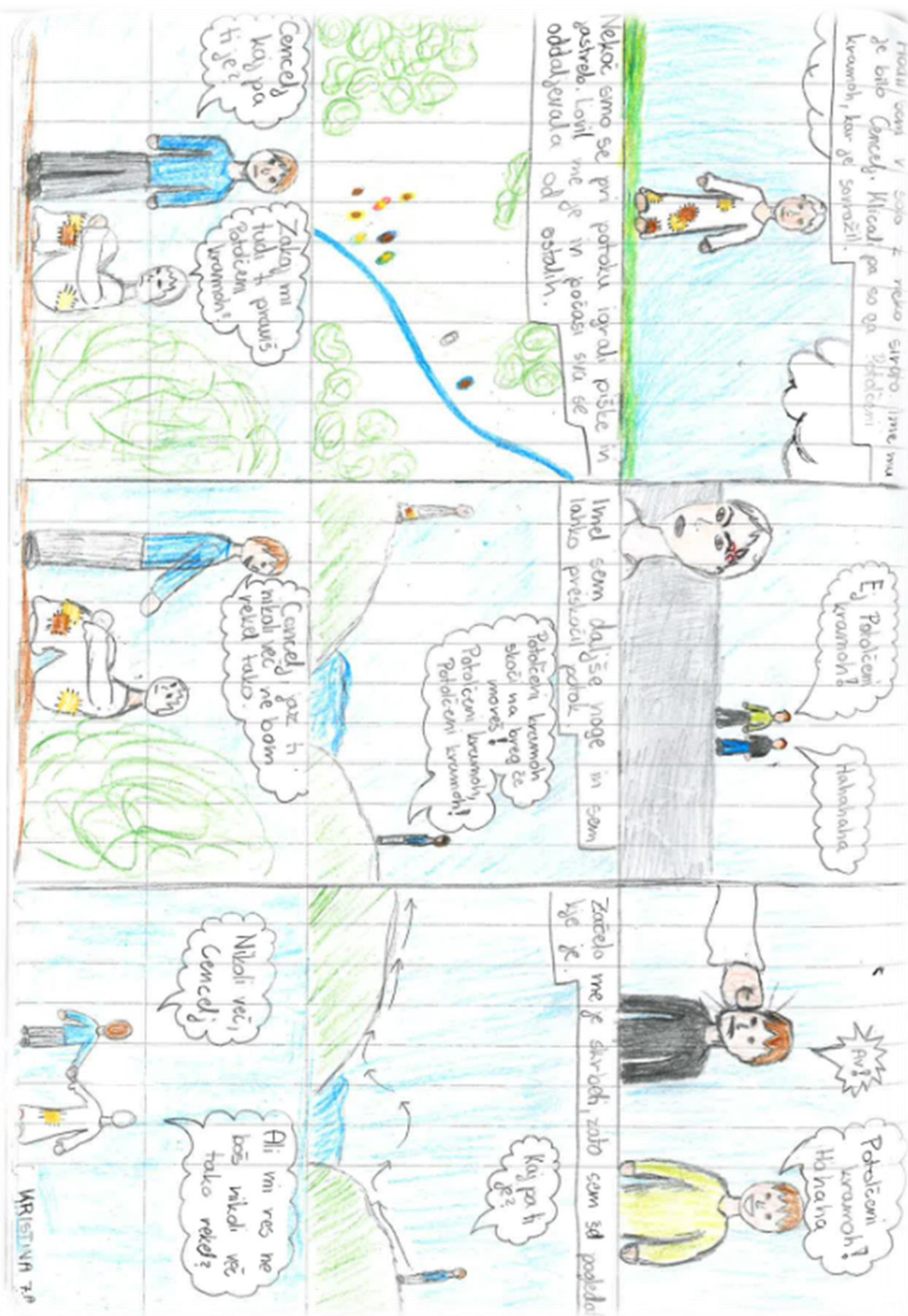
Kmetija je živa knjiga

Dediščina je več kot le materialna dobrina, je zapuščina znanja, vrednot, jezika in kulture, ki se prenaša iz roda v rod. Ko govorimo o dediščini v okolici družinske kmetije in hiše, ne govorimo samo o zemlji in stavbah, ampak tudi o odnosu do zemlje in o skrbi za naravo in ohranjanje tradicij.

Naša mama ima kmetijo, ki ni le vir preživetja, ampak prostor, kjer se prepletajo zgodbe naših prednikov s sedanostjo in prihodnostjo. Vsako drevo, vsak grm in vsak košček zemlje nosi v sebi delček preteklosti. Kmetija je živa knjiga, ki jo pišejo letni časi in trdo delo rok, ki skrbijo za njo.

Na kmetiji stoji kmečka hiša – ni velika, ampak je polna ljubezni in topline. V njej se sliši smeh otrok in šepetanje staršev, ki pripovedujejo zgodbe mlajšemu bratu in mlajši sestri. Hiša je zatočišče, kjer se družina zbira, pogovarja, praznuje in deli trenutke radosti, sreče in tudi žalosti.

Naia Verboten, 9.a

Kristina Petek, 7. a (Moč besed. Strip po črtici **Potolčeni kramoh** koroškega pisatelja Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca)

Čarobna srečanja

Sreča ni le cilj, ki ga zasledujemo, temveč tudi potovanje, ki ga doživimo vsak dan. Ko se ozremo nazaj, opazimo, da so vsakdanje radosti tiste, ki napolnijo naše srce z največjim veseljem. Zjutraj se prebudimo in lahko prisluhnemo petju ptic. Prepustimo se topli jutranji svetlobi, ki nas objame. Ali pa je sreča nasmeh tujca na ulici ali pa prijazna beseda, ki jo izreče kdo, ki ga srečaš.

Včasih je sreča preprosta kot dih svežega zraka po dežju ali kot toplina sončnih žarkov na naših licih. Včasih se pokaže v globokih pogovorih s prijateljem, v iskrenem objemu ljubljene osebe ali pa radostnem smehu otrok.

Sreča je v tem, da znamo ceniti majhne stvari in biti hvaležni za vse, kar imamo. Vendar pa je sreča včasih skrivnostna, saj se skriva v izzivih, ki nam jih prinaša življenje, v padcih, iz katerih se dvignemo močnejši ter se tako soočimo s svojimi skritimi strahovi.

Sreča je tudi v tem, da se učimo, rastemo in se razvijamo kot posamezniki. Če svojo srečo delimo z drugimi, se ta še poveča. Biti del nečesa večjega od nas samih, del skupnosti, ki jo oblikujemo s svojimi dejanji in je vir največje sreče.

Na koncu je pomembno, da se zavemo, da je sreča potovanje in ne cilj. Ni vedno dosegljiva, a je v nas, da jo odkrijemo v majhnih vsakdanjih trenutkih, če le znamo odpreti oči in srce ter sprejeti vse, kar nam življenje ponuja.

Gal Hanžje Hartman, 7. b

LARA R., 5. razred – POŠ Libeliče

Premisli, preden rečeš

„Česar polno je srce,
to usta govore.“

(slovenski pregovor)

Kolikokrat na dan trosimo naše besede naokoli, kar tako brez smisla, brez cilja. Večkrat ko slišimo, preberemo ali izgovorimo neko besedo, več moči ima nad nami. Možgani se naučijo s ponavljanjem. Ko se nekajkrat opečemo, nam je popolnoma jasno, da je ogenj vroč. Ponavljanje je najbolj močno orodje, da nekaj odtisnemo v naše misli in da tam tudi ostane. Vse, kar redno beremo, vidimo, rečemo, jemljemo bolj veljavno kot tisto, čemur smo občasno izpostavljeni. In pri tem ni pomembno, ali je informacija resnična.

Koliko besed, ki sem jih danes izgovorila, je preneslo v življenja tistih okoli mene pozitivno spremembo? To, da znamo usmeriti naš govor in nadzirati besede, je eden od temeljev zrelih ljudi. Zato si vzemimo nekaj trenutkov za razmislek, preden spregovorimo. Razmislimo, kaj bomo povedali in kako bomo to naredili. Bodimo prijazni do vseh in govorimo besede, ki navdušujejo in spodbujajo.

Bodimo prijazni do vseh in govorimo besede, ki navdušujejo,
madihujajo in spodbujajo.

Barbara Tratnik, 9. a

ZALA L., 1. razred – POŠ Trbonje

Tečem kot reka

Tečem kot reka,
ki ne pozna svojega konca
in se le medlo spominja svojih začetkov
tam nekje visoko v planinah preteklosti,
v igrivih slapovih mladosti
in čudovitih mavricah ljubezni.

Tečem kot reka,
mimo nešteti krajev,
ki mi jemljejo tisto moje najlepše
in mi vračajo sivino svojih laži,
staplajočih se v igrive valove,
ki ne znajo vračati gorja.

Tečem kot reka
in žalostna je moja pot
vedoč, da se nikoli ne vrnem
v igrivo strugo potoka mojega otroštva.

Nika Hanžje, 7. a

MOČ BESED

Besede so naš način sporazumevanja oz. komuniciranja z določenimi osebami. Z njimi izražamo čustva in naša osebna mnenja. Besede nas spremljajo že od našega samega začetka. Besede so lahko prijazne in vzbujajoče, če nekemu poveš nekaj lepih besed, mu lahko takoj polepšas dan. Vendar besede so lahko tudi zelo močne, saj v sebi nosijo moč, s katero lahko nekoga hudo prizadanejo. Zaradi tega moramo zelo paziti na to, kaj komu rečemo, saj besede bolijo.

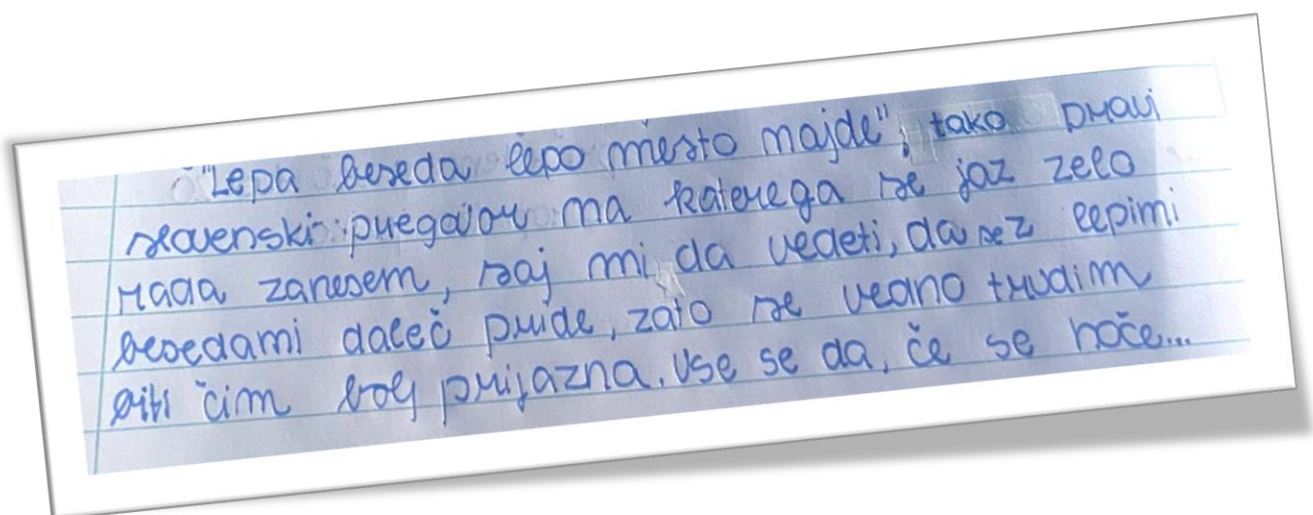
Tina Repnik, 9. a

Besede naj bodo iz srca

»Česar polno je srce, to usta rada govore,« je pregovor, ki nas nagovarja k temu, naj govorimo iz srca in ne iz možganov, saj v srcu si o človeku mislimo veliko lepše kot pa v mislih.

Večkrat prehitro rečem besede, za katere sploh premislila nisem, preden sem jih izrekla. Ko sem jezna, samo iz glave povem vse stvari, ki mi pridejo na pamet, zato večkrat obžalujem, da sem nekoga, ki ni prav nič naredil narobe, prizadela. Vedno, ko nekoga užališ, se moraš vprašati, kako bi se ti v njegovih čevljih trenutno počutil. Po drugi strani pa lahko besede tudi komu polepšajo dan, ali celo cel teden. Rada osrečujem druge ljudi in verjamem, da sem komu že večkrat polepšala dan.

Z našimi lepimi besedami in dejanji se počutimo mi in drugi ljudje bolje. Lepe besede lahko povemo tudi popolnim neznancem, saj si tudi oni zaslužijo radodarnosti. »Lepa beseda lepo mesto najde,« pravi slovenski pregovor, na katerega se jaz zelo rada zanesem, saj mi da vedeti, da se z lepimi besedami daleč pride, zato se vedno trudim biti čim bolj prijazna. Vse se da, če se hoče ...

Manca Arbeiter, 9. b

KAJ BI BREZ BESED

Danes smo dobili nalogo, da moramo za šolsko glasilo nekaj napisati glede moči besed. In jaz sem se odločila pisati spis, ker mi nič drugega ne leži.

Ja, moč besed je kar velika reč, saj kar koli rečemo, ima morda velik pomen, morda ne pozitiven, z besedami lahko osebo tudi prizadenemo. Zato nikoli ne smemo pozabiti, da preden kaj rečemo, moramo vedno dobro premisliti. Tudi jaz sem že večkrat rekla komu kaj res nesramnega, a besed res ne moreš vzeti nazaj, kot mi je babica vedno pravila.

Besede imajo moč tudi zato, ker brez njih ne bi bilo knjig, da bi jih brali in se iz njih učili, ne bi bilo zgodb, ki nam jih pripovedujejo dedki in babice. Življenje brez besed bi bilo res dolgočasno.

Vem, da je slovenščina včasih dolgočasna, ampak vprašajmo se, kaj vse imamo zaradi nje. Moja babica vedno reče, da moramo biti ponosni na to, kar imamo. Ko pridem domov in ji začnem govoriti, kako se mi ne ljubi več delat domačih nalog pri slovenščini, se učiti o Francetu Prešernu in vse, me prijazno spomni, da smo se Slovenci ohranili samo zaradi naše lepe slovenske besede.

Če pomislim, ima še prav, velik zaklad imamo zaradi slovenščine in vseh teh besed, ki jih lahko uporabljamo pri vsakdanjem sporočanju, in na to moramo biti ponosni.

Lana Prohart, 9. a

JAKOB ČREŠNIK., 2. B

Močne besede oz. kakšno moč imajo besede

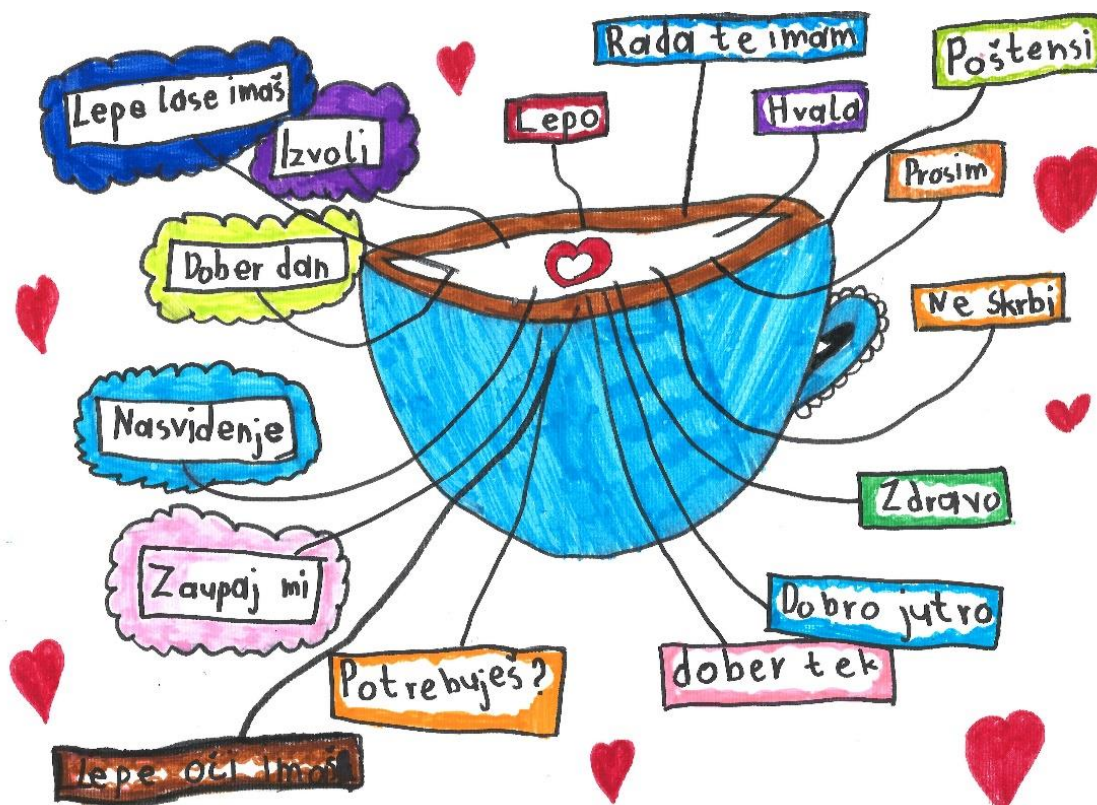
Besede so glavni gradnik povedi. Besede so način komunikacije že od nekdaj. Začelo se je s preprostejšimi besedami, na samem začetku pa celo z glasovnim opozarjanjem in različnimi kiki.

Že v tonu glasu lahko razbereš, ali je oseba jezna ali pa morda presenečena. Kljub temu da fizične bolečine ob izrečenih besedah ne čutimo, pravimo, da lahko besede bolj bolijo kot udarec in to vsekakor drži. Marsikdaj se zgodi, da z besedami koga prizadenemo, čeprav se tega niti ne zavedamo. S tem lahko človeka razjezimo, užalimo ali pa celo osramotimo in ga na splošno spravimo v neugoden položaj, ki se lahko razvije v psihično krizo oz. stisko.

Opažam, da sploh pri manjših večkrat prihaja do psihičnega oz. verbalnega nasilja. Pav tako v dobi odraščanja in tudi med odraslimi prihaja do groženj. Močne besede »švigajo« z ene in druge strani kot izstrelki, večkrat brez premisleka in brez zavedanja o slabem pomenu te besede.

Kako čudni smo ljudje? Veliko težje izrečemo kaj lepega, npr. »rad te imam«, zadnje čase nam niti pozdravi ne ležijo več na jeziku. Manj se pogovarjamo in vedno več je nervoze in stresa, ki sta prisotna povsod, tako doma, v šoli in v službah. Vedno se nekam mudi. Zmeraj manj je pristnih odnosov in lepo bi bilo, če bi širili močne in prijazne besede ter misli☺

Mai Krenk, 9. b

ARIA M., 2. B

PRIPOVEDOVALI SO NAM O ŽIVLJENJU NEKOČ ... **(moč in umetnost narečne besede)**

Babe, ki prodajajo žlice

Pri šolskem novinarstvu smo se v prejšnjem mesecu pogovarjali o slovstveni folklori. Naša naloga je bila, da povprašamo starejše, kako so živeli nekoč in kaj so jim povedali njihovi predniki. Pomembno je, da kot zbiratelji ljudskega izročila besede napišemo tako, kot so jih povedali pripovedovalci, torej v narečju. Jaz sem si izbrala svojega dedka, saj mi že od majhnega pripoveduje zgodbe. Vprašala sem ga, kateri dogodek iz otroštva mu pride prvi na pamet, ko na to pomisli. Ponosno mi je rekel: »Babe, ki prodajajo žlice.«

Na Ravnah na Koroškem ob neki skalnati potki se je vedno govorilo, da straši. Njega je to najbolj spomnilo na pripovedke v Škratkovih deželi, kjer je krožilo izročilo, da se zadržujejo vile, škrti in čarovnice. Pravi, da ga je bilo še podnevi strah bab, ki naj bi prodajale žlice. Vse je bil le mit, ki je strašil otroke in tudi odrasle, a so to včasih doživljali zelo zares. Za njega je to še danes lep spomin in obljubil mi je, da ko bom naslednjič pri njem, bova skupaj odšla obujat spomine in iskat babe, ki prodajajo žlice.

Zame je bilo to prekrasno doživetje. Večkrat ga bom morala povprašati o starih mitih, saj je zelo zanimivo.

Zoja Kralj, 7. b

Šola nekoč

Svojo babico Jožico, ki je otroštvo preživela na Viču pri Dravogradu na kmetiji Vrajenk sem povprašala, kako je bilo nekoč v šoli. Povedala mi je takole:

»Od 1. do 5. razreda sem hodila v šolo na izmene dopoldan in popoldan, od 6. razreda naprej pa samo popoldan. Nikoli se ni spremenilo, mislim vsaj mi smo imeli tako. Vsak dan smo hodili peš, vedno smo hodili peš brez smuči pa brez sank. Obute smo imeli nizke čevlje pa volnene nogavice do kolen, da so tiste malo odbijale vodo pa da nismo bili čisto celi premočeni. V šolo nas je hodilo več skupaj, potem smo se pa zbirali skupaj na poti v šolo, tako da nas je več skupaj šlo. Z Viča smo šli po zgornji cesti pa dol proti Dravogradu. Učitelje smo ubogali, nismo smeli kaj nazaj jezikat ali pa hrupa vzgajat, nič. Če si pa že slučajno bil glasen, si pa kredo v glavo dobil ali pa so te po glavi topli. Nekateri učitelji so pa s štirioglatim metrom topli. Vedno, ko smo se mogli kako pesem na pamet naučit, vedno en ni znal, potem smo mogli pa po pouku ostajat pa se učiti pesmi.

Sedela sem pri peči, mi smo v razredu imeli tako peč, da potem tisti ko smo mogli daleč hoditi v šolo, so nas dali tja sedet, da smo se potem vsaj malo posušili. Nikoli nam niso učitelji kaj povedali, kdaj bomo pisali kak test ali pa da bojo učitelji spraševali, vedno si mogel biti pripravljen, ker mi smo imeli to vse kar nenapovedano. Povedali so nam samo za šolske naloge, katere smo pisali v vsakem polletju eno. Telovadbo smo imeli zunaj tam, kjer je sedaj slaščičarna, je bilo asfaltirano igrišče, kjer smo imeli rokomet. Šolske ure smo imeli takšne, kot jih imate vi sedaj, kot je npr. zemljepis, zgodovina, biologija, kemija, fizika, slovenščina pa take. Garderob nismo imeli, v razredu smo imeli, zadaj v razredu smo imeli obešalnike, kamor smo odlagali stvari. Malico smo si nosili s seboj in smo malicali kar v razredu. Najbolj grozno mi je bilo, ko smo imeli pouk popoldne, med zimo, ker je bila že trda tema, ko smo domov hodili.«

Neža Plaznik, 7. a

LARA B., 2. R – POŠ Trbonje

Vojna za Slovenijo (spominska pripoved moje bice Cecilije Pungeršek)

»Takrat v vojni ni blo vse t'k rožnato. Mne je blo v'lko takrat strah. Tam je bla pri Viški cesti postavljena barikada – tak avtobus, da tanki pa drugi niso mogli g'rsa na Vič, na karavli so bli pa naši, ker takrat je bla vojna za Slovenijo in je bla še Jugoslavija. Ampak na srečo se takrat niso strelali na karavli, ker so glavni boji bli v Bukovju in na Mariborski. No, ko se je pa začela vojna, s'm bla j's v taki službi, ko smo meli skladišče za hrano in p'r nas ni blo trte mrte, da bi mogli doma bit in js s'm se mogla vozit okolo pa čez carino pa čez most dravograjski pa v službo, ker je bla tamle barikada, ki me je ovirala. V službi pa nismo meli kakega zaklonišča pa nič kaj. Mi smo mogli v službi robo izdobavlat, da ljudje niso bli lačni, ker trgovine so pa mogle bit založene, ane. Ampak enkrat, ko s'm se js pelala domo, mi je pa nekdo povedo, da bo v Dravogradu nek napad, ko je bla tamle v Bukovju, ko je zdej dvorec, kasarna za vojake, za Jugoslovansko ljudsko armado. No j's s'm se pa pelala čez most pa nad s'bi zagledam en aeroplan, še enga našega soseda s'm vidla, da se je k'r na pločnik dou ulego, drgač pa nikjer takrat ni blo kakih ljudi al pa kaj. Takrat me je blo res strah. M'nda so še neki spustli takrat, samo se ne sponmem čisto kristalno. V'lko se tut spomnem, tu na Viču je blo vlko vojakov. J's vem, da s'm jim še celo sendviče delala, enih par, ko jih je tvoj deda poznal, so se lahk tu zuna stuširali. Pa tu zuna za naši garaži za tovarnjak so ležali pa so meli ogromno cekov. Bogi so bli res. Mi pa, ko je blo kaj t'k grozno, smo se pa usedli v avto pa šli tja k Vrajenku pa smo zuna bli, me je blo malo manj strah. Eno jutro ob petih me je klicala ena prijat'lca, ko njen mož je pomago pri vojski, pa mi rekla, da bojo letala šla iz Bihaća nad Dravograd. Ne bom pozabla. Šla sem po otroke pa smo hitro spet k Vrajenku se pelali. Sej ne vem, zaka so nad Dravogradom meli tako tarčo. Ni blo t'k lepo takrat, res ne, t'k da s'm srečna, da se je vse lepo končalo za mene pa mojo družino.«

Zapisala Iza Sentič, 7. b

OŽBEJ K., 3. R – POŠ Trbonje

Babica pripoveduje, kako sta se z dedijem spoznala in živela ...

Svojo babico sem vprašala, kako sta se z njenim možem spoznala. Pripovedovala mi je svojo zgodbo.

»Z mojim pokojnim možem Markonom sma se spoznala v gostišču restavracija Pohorje, kjer smo se zbirali mladina in smo plesali in igrali na ... plošče. Tam sma se srečala in se začela pogovarjat. On je prišo tja, ko smo bili jaz in polna skupina mojih sošolcev. Eni so ga že poznali, jaz pa še ne, pa sma se spoznala. Najprej ko sma se spoznala, sma bla sam prijatla. Skup sva prišla 25. 1. 1965. Takrat sva bla uradno par. Zaročila sma se 69. leta. Nisma se zaročila kot se vi danes. Midva sma se samo zmenila doma. Poročila sma se 22.11.1969 v Mariboru na Glavnem trgu Rotovš. Poročila sma se samo sodniško in ne v cerkvi. Poročena sma bla celih 40 let, naslednje leto je pa umrl. 1. sina sem imela že pred poroko, potem sma v zakonu imela še tvojo mamo. Ko sem bla noseča, je pa bil Marko v vojski. Šla sem ga obiskat samo dvakrat, ker je bil v Osjeku v Slavoniji. Skup sma začela živet leta 1968, ko je prišo iz vojske. In začelo se je najino skupno življenje. Ja, slabo sem se začela počutit in sem vedla, da je neki narobe in s'm šla zdravniku in je zdravnik povedo, da s'm noseča. Marko je bil fejest vesel pa je skako od sreče, ker je upal, da je sin in je bil na koncu sin. Pri drugi nosečnosti sma pa oba rekla, da bi rada imela punčko in je bila punca. V prvi nosečnosti se nisem slabo počutla pa mi Marko ni pomagal, ker je bil takrat v vojski. Pri drugi nosečnosti sem pa mela težave. Nikol nisem vedla, kda bom pristala u bolnici, ker mi je use smrdelo. So me mogli iz šihta vozit u bolnico, ker sem skos skup padala. Če mi kje kak vonj ni paso, sem k'r skup padla. Al pa če je keri zašvico al pa 'mel preveč parfuma g'r. Ko sem pa zvedla, da sem noseča z mamo, sem bla vesela Marko pa tudi.

Ko sem jiva vzgajala sta bla pridna, sta se pa tud kdaj poškodovala. Enkrat se je Marko(sin) vozil na kolesu in se je Marjetka(hčerka) hot'la zraven. Takrat je bla Marjetka stara dve leti, Marko pa petnajst. Marko se je vozil in ona je vprašala, če se lahko zrav'n. Marko ji je reko, da se naj vsede na belanco. Pol se je pa Marjetkina noga zaplenčlala u kolo, pa sta padla. Marko si je zlomo nogo, Marjetka je bla pa porumplana. Pa to se še spomnem. Ko je hoto kdo met Marjetko v naročju, je vsem rekla, da ne danes, da lahko jutri. Pa nobenmu ni hotla it, razn svojmu stricu Marjanu, ko ni mel tretjega prsta. Pa pela sem jima neko izštevanko, ko je šla štk: »Naša muca mala je pa mamica postala. Štiri mucke je dobila, na podstrešje jih je skrila. Tam jih čuva in neguje, da še miške več ne čuje.« Pa še ena, ko sem jo pela Markonu, Marjetki in t'bi pa Reji. Ko gre t'k: »Tam dol na ravnem polju stoji en beli grad. Okoli grada pa špancira en zaubar fantič mlad. Iz grada doli gleda ena zauber deklica. Oj, pridi fantič k meni, saj sama sem doma ...« Ne spomnem se več. Uganke sem jima tud praula, pa ene posebej nista vedla: »štiri bingljajo, štiri capljajo, dva pot kažeta, dva svetita en pa pometa. Kaj je to?« Grozno dougo nista vedla odgovora, pol sem jima pa povedla, da je odgovor krava. štiri bingljajo so vime, štiri capljajo so noge, dva pot kažeta sta roga, dva svetita so oke, en pa pometa, je pa rep.

Odraščanje me nikol' ni prestrašlo, zato ko s'm vedla, da bom svojga moža preživela z ljudmi, ki jih mam najrajš. Markonu sem hod'la na grob vsak dan 10 let, zaj pa hodim enkrat do dvakrat tedensko. Prvo sem mu vsak dan nosla nove rože in sveče, zdaj mu dam pa nove rože dvakrat na mesec, vsakič ko grem, mu pa zamenjam vodo za rože.«

Vesela sem, da sem slišala in zapisala zgodbo o svojih starih starših.

Nia Krivograd, 7. a

LANA H., 5. razred – POŠ Črneče

EVA P., 5. razred – POŠ Libeliče

Zgodba iz starih cajtov

Pri izbirnem predmetu šolsko novinarstvo smo spoznavali, kako pomembna so narečja. Za nalogo smo dobili, da povprašamo starejše ljudi o dogodkih iz njihovega življenja. Meni je moja mama Suzana povedala, kako je bilo, ko je ona svoje otroštvo preživljala na vasi.

»V moji mladosti, ob večerih, ko je grmel in se bliskalo, je ponavad' zmankalo tut elektrike. Prižgal' smo si sveče. Pol pa je stara mama začela govorit zgodbe iz njenih cajtov. Ena mi je še posebej ostala v spomino.

Mama jo je poslala, da gre k bližnemu sosedo po cukr. Ker je blo m'rzi, ji je mama dala njen mant'l. Bla pa je že tema. Ker ji je blo neprijetno hodit sama po t'mi, je šla vedno bolj hit'r. Slišala je čudne glasove za njo. Zato je šla še bolj hitrej, glasi so bili še glasnejši. Pol je zaradi straha začela laufat. Glasi so bili še glasnejši. Obračala se je nazaj, da bi vid'la, kdo hodi za njo, pa ni nikogar vid'la. V glavi so se ji vedno bolj pojavljale misli, da je to strašen duh. Hit'r je vzela cuk'r p'r tstemo bližnemo sosedo in šla nazaj proti domu. K'k'r je naredla korak, je slišala glasove, ki so b'li mimogrede kot nekakšno cinglanje. Spet se je ustavila, da bi vid'la, kdo je za njo, al' jo kdo zasleduje al' si pa sam domišlja. Bla je že čist potna. Noge so se ji tresle vedno bolj. Začela je sp't laufati, da bi b'la čim prej doma. Tisto cinglanje pa se je slišalo spet glasneje. Vmes pa se je še spotaknala v nekaj pa padla. Zaradi tega je rassula še cel cuk'r. Vedno bolj je v'rjela v to, da je za njo duh. Ko je prišla domov, je mami čist' objokana poved'la, ka se ji je zgod'lo. Mama pa se je začela tut smejat. Povedla ji je, da jo noben ni zasledoval, pa da duhi sploh ne obstajajo, ampak so b'li v njenem mantlu kovanci in je zato cinglal. Mama jo je potolažila. Drug dan pa je mama šla po cuk'r.«

Moja mama je to povedala zelo doživeto, da sem še jaz padla v zgodbo. Takšno moč imajo besede.

Gaja Štumberger, 8. a

HANA M., 2. razred – POŠ Trbonje

ŽANA R., 3. razred – POŠ Trbonje

P	R	I	J	A	T	E	L	J	S	T	V	O
R	R	Z	M	A	A	K	L	I	R	Q	N	B
I	Š	E	A	W	Ž	J	Q	P	E	F	G	L
J	X	H	P	U	B	V	M	O	Č	T	U	J
A	M	S	D	R	P	A	N	J	A	K	R	U
Z	I	I	H	Q	I	A	A	D	E	S	E	B
N	J	W	S	X	Ž	Č	N	O	P	R	N	A
O	A	S	F	E	L	H	A	J	E	Z	I	K
S	T	Y	I	D	L	K	W	N	E	J	K	E
T	Q	V	N	E	Z	E	B	U	J	L	Y	W
I	S	K	R	E	N	O	S	T	Q	E	L	M

moč
jezik
ljubezen
prijateljstvo
beseda
obljuba

prepričanje
sreča
iskrenost
zaupanje
prijaznost
misel

Anja Hribernik, 9. b
Mija Sadar, 9. b
Ana Goljat, 9. a

v 9. razredih so ustvarjali po vzorcu slovenskega pesnika Srečka Kosovela in nastale so pesmi, ki so na prvi pogled mogoče nesmiselne, v resnici pa nosijo v sebi sporočilo.

Osnovna šola Neznanih talcev Dravograd
s podružničnimi šolami Črneče, Libeliče, Trbonje in Ojstrica

Šolsko glasilo ob 40. dnevu šole

Z literarnimi in likovnimi izdelki so sodelovali učenke in učenci
OŠ Neznanih talcev Dravograd s podružnicami
pod mentorstvom učiteljic in učiteljev OŠ Neznanih talcev Dravograd.

Uredniški odbor: Ana Triller (1.–5. razred),
mag. Simona Jerčič Pšeničnik (6.–9. razred),
Samo Štraser (tehnično urejanje),
Igor Vitrih (likovno oblikovanje)

Lektoriranje: mag. Simona Jerčič Pšeničnik

Naslovna stran: Ana Goljat, 9. a

Naklada: 200 izvodov

Tisk:
SIJ ZIP center d. o. o.

Dravograd, maj 2024